1. IMNUL ITO SIBIU 2018

M: Pr. Costin Butnar
V: Petruţa Socaciu

Ridică-ţi privirea şi ia-mă de mână,	b e
Alături de noi încă doi, încă trei.	A D F#
A noastră-i credinţa şi glia străbună,	b e
Un dar ce rămâne urmașilor mei.	A D F# F#7

Nu vreau să trăiesc într-o lume de gheață
În care contează ce simt numai eu,
Îmi caut curajul şi setea de Viață,
Căci sunt rădăcini ale neamului meu.

<u>Refren</u>

Uniți în credință, mereu împreună,	G A e D
Vom putea construi o lume mai bună!	G A e F# F#7
Împreună să fim una	**G D**
Doar aşa vom izbândi	**A D**
Căci cu noi întotdeauna	**G D**
Hristos este și va fi!	**e F# b**

În sângele nostru respiră martirii
Ce viața şi-au dat spunând răului: Nu!
Pe umerii lor s-a scris hora unirii,
Eroi au fost ei, erou poți fi TU!

Drapelul se-înalță mai mândru din rană,
Cu cinste purtând pe al său tricolor
A neamului nostru duioasă icoană
Şi jertfa de veacuri a acestui popor.

<u>Refren</u>

Solo:

Binecuvintează Doamne România,	b e b
Să trăim în veci Ortodoxia!	b e A D F# F#7

Refren bis (Împreună...)

Notă: Pentru uşurinţă, se poate cânta la chitară din La minor (a) cu capodastrul pe poziţia 2.

2. Avem o țară

Avem o țară unde au stăpânit odată
Vitejii daci, bărbați nemuritori.
Și unde stau de veacuri laolaltă,
Izvoare, văi şi munți cu fruntea-n zări.

Avem troițe sfinte, altare şi icoane
Și candeli ard cu mii de pâlpâiri;
Avem atâtea lacrimi şi prigoane
Că ne e plin pământul de martiri.

Avem la Putna, Sfânt şi viu cu duhul
Pe cel ce-a stat Ortodoxiei scut;
Și azi de-l vom chema să-nfrâng-apusul,
Va răsturna cinci veacuri de pământ.

Avem pe Brâncoveanu pildă tare,
Căci pruncii lui sub sabie-au căzut;
Ca să păzească fără de schimbare
Credința dreaptă-n care s-au născut.

Avem Ardealul sfânt, pământul răstignirii,
Cu tunuri sfârtecat de cel viclean;
Avem ierarhii sfinți, pe Iancu şi martirii,
Pe Horia tras pe roată pentru neam.

Azi iaraşi te-au suit vrăjmaşii tăi pe cruce,
Ardeal cu trei culori împodobit;
Scriind deasupra vina ta cu sânge,
Aceea că, ortodoxia ai iubit.

Avem un Rai de sfinți în temnițі dați la moarte
Și aruncați în groapa neştiuți;
Dar astăzi dând pământul la o parte
Ies moaşte sfinte-n zeghe grea de deținuți.

E jertfa lor de veacuri mărturia
Ce strigă din morminte pân' la noi:
Să apărăm cu râvnă Ortodoxia
Și-acest pământ, de Sfinți şi de eroi!

3. Cântec despre Bucovina

Cântă cucu bată-l vina
De răsună Bucovina
Cântă cucu bată-l vina
De răsună Bucovina
Cântă cucu-ntr-un brăduț
De răsună-n Cernăuți

Bucovină, plai cu flori
Unde sunt ai tăi feciori
Au fost duşi în altă ţară
Dar se-ntorc la primăvară

Au fost duşi în altă ţară
Dar se-ntorc la primăvară
Înapoi când or veni
Tot pe tine te-or iubi

Munților cu creasta rară
Nu lăsați straja să piară
Dacă piere straja voastră
A pierit şi ţara noastră.

Em
G D B7 Em
Em D G D
C Am7 B7 Em

4. Imn

Intro : Em Bm Em Bm
G   D   Am Em

Em
1. Peste mormântul tău sfânt de la Putna
Bm   Em
Lacrimi vărsat-am şi voi
Că ţara întreagă se zbate în lanţuri
Bm   Em
Ştefane, vino la noi
G   D
Adună-ţi pandurii, adună-ţi vultanii
Am   Em
Adună-i că e război
G   D
De-atâta jale şi de durere
Am   Em
Tudore, vino la noi

Refren:
C   G   D   Em
Mihai, Ţepes, Tudor şi Ştefan
C   D   Em
Veniţi din vremuri la noi
C   G   D   Em
Vă cere neamul o nouă jertfă
C   D   Em
Veniţi că e război

2. Dreptatea noastră se zbate în temniţi
Românul piere-n nevoi
Cu ţeapa astăzi te cheamă ţara
Tu, Ţepes, vino la noi
Te vrea Moldova, te vrea Ardealul
Şi Jiul legănat de eroi
Din Nistru, Tisa, te cheamă ţara
Mihai, tu vino la noi Refr

5. Plecarea moților la țară

(M: Nicolae Doboș)

```
    Em                                D
1. Trec învârtind noaptea în roți
                           Em
Cu caii ruginiți de drum
      G                              D
Cu somnul tras din când în când
   Am                       Em
În pipele mocnind a fum.  Se repetă strofa
```

Refren

```
G                D               Am      Em
Hei, hei da hei, hei da hei, da hei
G                D                Am      Em
Hei, hei da hei, hei da hei, da hei
```

2. Trec împletind luna în ochi
Cu doină frântă în ciubară,
Zorile sticlind în hamuri
De-atâta colindat de țară. Se repetă strofa

Refren

6. Puneţi şeile pe cai

(M: Nicolae Doboş)

```
     Em                                D
1. Coboară dacii liberi din columnă
        Bm                           Em
Prin bărbi şi plete şuieră un vânt     X2
    G                            D
Aduc cu ei sărutul libertății
         Bm                            Em
Şi-al permanenţei ce răsună-n cânt.

       G                               D
Ref: Când auzi de chin și vai
     Bm                Em
     Puneţi şeile pe cai
     G                              D
     Să cântăm în vechiul grai     X2
     Bm                 Em          G
     Ţurai, ţurai şi no haaai

     Em        G         D         Em
     Haaaaaaaaaaaaaaaaaaaaai
```

2. Se-aude tropotul de cal în noapte
Printre păduri stinghere şi târzii   X2
Vuieşte prin galopul ce-l stârneşte
Iubirea de moşie şi de fii.
Ref: X2

3. Suntem urmaşi de daci şi suntem liberi
Căci libertatea ne-a fost crudul rod,
Murind am rupt în veacuri mii de lanțuri
Ce ne-au robit mereu de-atâtea ori.
Ref: X2

4. Lăsăm să treacă peste noi durerea
Şi focul ce se-ncinge peste timp
Căliți de-atâta ură şi robie
Strigăm că libertatea-i lucru sfânt. Ref. 2x

7. Cântec pentru mama

Tare necăjită ai fost, mamă,
Iarnă, vară, orice timp trecând
Cât era de frig şi de căldură
Tot desculță te-am văzut umblând

N-ai purtat o haină mai ca lumea,
O scurteică veche doar aveai
Dar și pe aceea totdeauna
Doar de sărbători o îmbrăcai

Ochii tăi ardeau ca două stele,
Le mai văd luminile și azi,
Boabe mari de lacrime ca roua,
Le ștergeai cu mâna pe obraz.

Tot aşa te ştiu de când ţin minte,
Pe picioare-ai mers la drum mereu,
Nici în car nu te suiai de teamă
Boilor să nu le fie greu.

Ce păcat ca n-ai trăit, măicuță,
C-ai plecat fără de timp în lut
Ce pantofi ți-aș fi adus acuma
Și ce haină, azi, ai fi avut !
Ce păcat că n-ai trăit, măicuță,
C-ai plecat fără de timp în lut !
Ce pantofi ți-aș fi adus acuma !
Și ce haină azi ai fi avut

Mamă, eşti mai frumoasă ca o
duminică fără sfârşit
Când se-aude plânsul ierbii sunând
sub câmpul înverzit

Acolo peste munți de gheață,
Unde miroase a gutui
Stau zâne albe și învață
Ruga ta spusă nimănui

Cu cât mă-ndepartează vremea,
Cu cât te uită carnea mea,
Eu mă gândesc plângând la clipa
Când nu te voi putea vedea

Ce dar să-ți dau, dar ce pot încă
Din sărăcia care-o am
Decât să le întorc la clipa
Acelor ani când nu eram

Mamă, eşti mai frumoasă ca o
duminică fără sfârşit
Când se-aude plânsul ierbii sunând
sub câmpul înverzit

8. Cât trăim pe-acest pământ

versuri: Nicolae Dabija, M: Iurie Sadovnic

Am
1. Cât trăim pe-acest pământ
Bm
Mai avem un lucru sfânt
Dm
O câmpie, un sat natal
Am
O clopotniță pe deal

2. Cât avem o țară sfântă
și un nai care mai cântă
Cât părinții vii mai sunt
Mai există ceva sfânt

Refren:
F
Cât durea-ne-vor izvoare
C
Ori un cântec ce dispare
Dm
Cât există ceva sfânt
Am C
Vom trăi pe-acest pământ (2 ori)

3. Cât pădurile ne dor
Mai avem un viitor
Cât trecutu-l ținem minte
Mai există lucruri sfinte

4. Cât Luceafărul răsare
și în cer e sărbătoare
și e pace pe pământ
Mai există ceva sfânt

Refren.

Cât avem un sat departe
și un grai ce n-are moarte
Cât ai cui zice părinte
Mai există lucruri sfinte (2 ori)

Refren.

9. Iancu la Ţebea

M: Vasile Şeicaru; V: Adrian Păunescu

Refren 2X:

```
C
Trăiască duhul lui Iancu
G                              C
Trăiască moţul între moţi,
                           G
Câmpia Libertăţii spune
                                  C
Că Avram Iancu suntem toţi
               E                  Am
Că Avram Iancu suntem toţi.
```

```
Am                              Dm            Am
Ce veşti mai aveţi voi români despre Iancu
    Dm         F                      E
Să spună ce ştiu toţi acei care ştiu
Am                              Dm          Am
Ce veşti să avem suntem oastea lui Iancu
    Dm           F                E
La Ţebea, la Ţebea eroul e viu.
```

Eroul ne cheamă, ne cheamă la Ţebea
Al nostru frumos pătimit crăişor
Aici ne rugăm pentru Iancu la Ţebea
Roş, galben, albastru altar tricolor.

Popor românesc nu uita niciodată
Că nu eşti urmaş de fricoşi şi bastarzi
La tine acasă cât faci ochii roată
De dragul eroilor veşnic să arzi.
La Ţebea foşnesc româneşte gorunii
Şi-ntreg calendarul se aude pe drum
Şi clopote fierb untdelemnul furtunii
La Ţebea, la Ţebea, la Ţebea acum.

Şi nu e român omul care în viaţă,
Odată măcar, într-un ceas minunat,
Pe sine privindu-se parcă în faţă,
Lui Iancu Avram nu i s-a închinat.
Tu Iancule sfânt ne-ai purtat idealul
La Ţebea venim, fiii tăi te cinstesc
Lui Iancu-nchinare, trăiască Ardealul
Trăiască întregul popor românesc.

10. Ce liberi am fi!

Ioan Gyuri Pascu

Dacă am şti cum e să fii o frunză
Am şti cântecul vântului
Am şti taina Pământului

Dacă am şti cum e să fii o floare
Am şti să bem lumina soarelui
Și am cunoaşte taina lui

Refren:
Ce liberi am fi Ce liberi am fi
Ce liberi am fi Dacă am şti!

Dacă am sti că răul e doar frica
Născută-n mintea omului
Am da frâu liber curajului

Dacă am şti că binele e pacea
I-am spune minții-n loc să stea
Când glăsuieşte inima

Refren:
Ce liberi am fi Ce liberi am fi Ce liberi am fi Dacă am şti!

Dacă am şti că sufletele-s una
Am şti că una-s oamenii
Și nicio luptă n-ar mai fi

Dacă am şti cu toții ce-i iubirea
Nici o secundă n-am mai suferi
Căci nicio taină n-ar mai fi
Refren :
Ce liberi am fi Ce liberi am fi Ce liberi am fi Dacă am şti!

11. Clopotul reîntregirii

M: Ştefan Hruşcă, V: Adrian Păunescu

```
G              C           G
Bat clopote cântând reîntregirea
  C          D          G  D
Și sufletul ia foc În clopota_ar,
 G          C       G
Întâi decembrie ne e unirea
  C          D       G
Și strălucirea României Mari.
G              C           G
Mihai Viteazul intră-n catedrală
  C        D        G  D
Și are harta Daciei în mâini,
 G          C           G
Într-însul Burebista se răscoală
   C           D           G
Și-apoi pe vatra lui se nasc români.

      Refren:
    Am   Em    Am
Cât flamura roș-galbenă-albastră
    C                        D
Ne este prag și steag si ideal
   Am     Em      Am
Veniți români, veniți la Mecca
noastră
     C            D          G
Veniți la Alba Iulia-n Ardeal.
```

Și iar începe clopotul să bată
Și sângerează sutele de ani,
În osul nației se-aude-o roată
Mușcând din Horea, Cloșca și Crișan.

Și iar la Alba Iulia ni-i flancul
Pe care ardem și ne batem toți
Când dinspre Apuseni răsare Iancu
Ca un Iisus Hristos cu chip de moț.

Dar e un an care nicicând nu trece,
Un an pe care-n veci îl vom dori:
O mie nouă sute optsprezece,
Al nostru an de fiecare zi.

Ne fie el de-a pururea an-noul
În lupta cu problemele de azi,
Cântăm din Alba Iulia eroul
Pe reîntregitorul cel viteaz.

12. Eminescu

Ion si Doina Aldea-Teodorovici – Grigore Vieru
originalul e in D#

D G D
La zidirea soarelui se ştie
D G A
Cerul a muncit o veşnicie
D G F#
Bm
Noi, muncind întocmai, ne-ales cu
G A
Ne-am ales cu domnul Eminescu

G A D
Domnul cel de pasăre măiastră
G A Bm
G
Domnul cel de nemurirea noastră
D A Bm G
Eminee-eee-scu
D A D
Eminee-eee-scu

Mi-l furară, Doamne, adineaori
Pe înaltul domn cu tot cu lauri
Mă uscam de dor în piept cu
plânsul
Nu ştiam că dor mi-era de dânsul

Nu ştiam că doina mi-o furară
Cu străvechea şi frumoasa ţară
Eminescu,
Eminescu

G D
Suntem în cuvânt şi-n toate
Em Bm
Floare de latinitate
G A D
Sub un cer cu stele sudice
G D
De avem sau nu dreptate
Em Bm
De avem sau nu dreptate
G A D G
Eminescu să ne judece
D A D
Eminee-eee-scu

Acum am şi eu pe lume parte
Pot îmbrăţişa măiastra-ţi carte
ştiu că frate-mi eşti, şi-mi eşti părinte
Acum nimeni nu mă poate minte
Bine ai venit în casa noastră
Neamule, tu floarea mea albastră
Eminescu, Eminescu

Suntem în cuvânt şi-n toate
Floare de latinitate
Sub un cer cu stele sudice
De avem sau nu dreptate
De avem sau nu dreptate
Eminescu să ne judece
Eminescu

13. Focuri vii

1. Pe-un covor de frunze în codrii bătrâni
Unde doina plânge după-ai ei stăpâni
Un gorun se stinge trist şi obosit
Un izvor îl plânge, codrul l-a iubit

R: Şi iar în liniştea ce ne-nconjoară
Se aprind pe creste focuri vii
Şi saltă dacii-n şei ca-ntâia oară
Gonind sălbatici spre a lor câmpii

2. Vântul lin adie şi mă-ncearcă-un gând
Dragostea de codri şi de-al meu pământ
Dacii-n mine-nvie, ies din pieptul meu
Căci pe-a lor moşie vor trăi mereu

3. Vino tu străbune, rupe lanțul greu
Cântă iar izvoare pe pământul meu
Codrii toți învie, iar gorunii cresc
Pe pământu-mi liber din izvor ceresc

d g C F A7

14. Tron în Apuseni

1.
Ne-am născut din dorință
Într-o lume de basm
Ne-am născut din iubire
De cântec şi dans

Ne-am născut ca un vis
Ce nu moare în zori
Ne-am născut doar
De dorul munților

Refren:
Tron în Apuseni
Tron în Apuseni
Țara Crişurilor,
Țara Moților
Țara Românilor

2.
Suntem fii de pădure
Cu muguri pe ram
Suntem veşnici ca brazii
Ninşi peste ani

Suntem stâncă bătută
De ploaie şi vânt
Suntem şi rămânem
Ai acestui pământ

3.
Rămânem de-a pururi
Copii geto-daci
Cu inima-n piept
Bătând româneşte

Cu sângele-n vine
Ce nu se opreşte
Murim şi ne naştem
Aici în Carpați

15. Om bun

Dan Andrei Aldea

1.Om bun deschide-ne poarta
Dă-ne o coajă şi nu ne goni
În schimb noi îți vom alunga tristețea
Cu vesele cântece şi ghiduşii.

2.Venim de departe şi mergem departe
Tocmai în zare sus la castel
Ne-am oprit aici pe drum ne-a prins noaptea
Dă adăpost unor bieți menestreli.

3.La castel mâine va fi sărbătoare
Prințesa-mplineşte ani douăzeci
Vom bea mult vin, vom goli tăvi cu mâncare
Ce va fi acolo, să tot petreci!

4.Noi vom cânta noaptea întreagă
Oaspeții veseli vor dănțui
Şi-n toiul petrecerii, preț de o clipă
Om bun, şi la tine ne vom gândi.

5.Deschide-ne poarta şi dă-ne o coajă
Ai milă de nişte bieți menestreli
Veşnic pe drum asta ni-i soarta
Veşnic pe drum căutând un castel.

16. JURĂMÂNT LA PUTNA

M: Gil Ioniță, V: Adrian Păunescu

1. Luați-vă-n brațe copiii ca pe strategice arme
şi haideți cu toții la Putna unde Măria Sa doarme
Doamne a toată Moldova, nu te-am făcut de ruşine
Sufletul nostru te cheamă are nevoie de tine.

R: Ridică-te Ştefane și vezi-ți fiii!
Că vremea şi astăzi e grea
Credință veşnică patriei noastre
Jurăm Măria Ta!

2. Înconjurându-ți mormântul Ştefane, Ştefan Cel Mare
Reînviază o clipă că ți-am adus închinare
Tot ce-ai visat o sa fie precum lăsatu-ne-ai slova
Casă a dacilor liberi este şi fi-va Moldova.

3. Suntem aici toți plăieşii, iar un poet mai îngână
Tragic din clopotul Putnei tainica doină română
Cu înnoită putere neamul întreg să tresară
De la mormântul lui ştefan să ne luptăm pentru țară.

4. Doamne, jurăm lângă cripta care în piatră te leagă
Că vom păstra peste veacuri Patria noastră întreagă
Luați-vă-n brațe copiii, dați-le sfânta poveste
Cum că mormântul lui Ştefan leagăn al neamului este

17. Scrisoare din Basarabia

Grigore Vieru

Cu vorba-mi strâmbă şi pripită
Eu ştiu că te-am rănit spunând
Că mi-ai luat şi grai şi pită
Şi-ai năvălit pe-al meu pamânt.

În vremea putredă şi goală
Pe mine, frate, cum să-ţi spun,
Pe mine m-au minţit la şcoală
Că-mi eşti duşman, nu frate bun.

Din Basarabia vă scriu,
Dulci fraţi de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot şi prea târziu,
Mi-e dor de voi si vă sărut.

Credeam ca un noroc e plaga,
Un bine graiul cel sluţit.
Citesc azi pe Arghezi, Blaga
Ce tare, Doamne,-am fost
minţit!

Cu pocăinţă nesfârşită
Mă rog iubitului Iisus
Să-mi ierte vorba rătăcită
Ce despre tine, frate,-am spus.

Din Basarabia vă scriu,
Dulci fraţi de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot şi prea tarziu,
Mi-e dor de voi şi vă sărut.

Aflând că frate-mi eşti, odată
Scăpai o lacrimă-n priviri
Ce-a fost pe loc şi arestată
Şi dusă-n ocnă la Sibiri.

Acolo-n friguroasa zare,
Din drobul mut al lacrimei
Ocnaşii scot şi astăzi sare
Şi nu mai dau de fundul ei.

Din Basarabia vă scriu,
Dulci fraţi de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot şi prea târziu,
Mi-e dor de voi şi vă sărut.

18. Nu uita că esti român

C
Nu uita că eşti român,
C
Nu uita că eşti român,
F
Că sus în deal la tine-n sat
G
Popa Ioan te-a botezat
C
Şi Lelea Stanca te-a ţinut un an la sân

Nu uita că eşti român,
Nu uita că eşti român,
Că tatăl tău şi mama ta
Bunicul şi bunica ta
Te-au învăţat dintotdeauna să fii bun

Nu uita că eşti român,
Nu uita că eşti român,
Că tatăl tău a fost cioban
Bunicul tău a fost Traian
Şi-n ţara asta te-ai născut să fii stăpân

Nu uita că eşti român,
Nu uita că eşti român,
Că rădacina ta de veacuri
Stă înfiptă în ogor
Şi nu o poate smulge-un viscol trecător

Pe la noi au viscolit mii de păgâni
Dar am rămas totuşi aici în veci stăpâni.
A mai venit o vreme grea,
Nu e nimic,vom aştepta
Că vine soare dupa ea

Nu uita că eşti român,
Nu uita ca eşti român.

19. Pentru ea

V: Grigore Vieru, M: Ion Aldea Teodorovici

Pentru ea la Putna clopot bate
Pentru ea mi-i teamă de păcate
Pentru ea e bolta mai albastră
Pentru limba, pentru limba noastră

Pentru ea ninsori se cern din spații
Pentru ea puternici sunt Carpații
Pentru ea e caldă vatra poamei
Pentru limba, pentru limba mamei

Dumnezeu prima oară când a plâns printre astre
El a plâns peste țară cu lacrima limbii noastre

Pentru ea noi văruim pereții
Pentru ea mai sunt răniți poeții
Pentru ea cresc florile visării
Pentru limba, pentru limba țării

e B7 e / G D G / G B7 e / C B7 e
R: e B7 e / e B7 e / G D G a / C B7 e

20. Rugă

V: Corneliu Coposu
M: Valeriu Sterian

1. Cerne, Doamne, liniştea uitării
Peste nesfârşita suferinţă
Seamănă întinderi de credinţă
Şi sporeşte roua îndurării

2. Răsădeşte, Doamne, dragostea şi crinul
În ogorul năpădit de ură
Şi aşterne peste munţi de zgură
Liniştea, iertarea şi seninul

3. Cerne, Doamne, liniştea uitării
Peste nesfârşita suferinţă
Seamănă întinderi de credinţă
Şi sporeşte roua îndurării

a d a / a C E a

21. Sus, sus, sus, la munte, sus

Din codri pe plai la vale,
Venea un voinic călare,
În suflet cu supărare,
Falnic şi viteaz fecior,
Craiul mându al munților,
Ianucu-n fruntea moților.

Refren

Sus, sus, sus, la munte, sus,
Sus, sus, sus, române, sus,
Acolo şi Iancu-i dus,
La Vidra de sus.

S-a oprit s-adape calul,
De sub brâu şi-a scos cabalul
Şi-n doină şi-a plăns amarul.
"Mureş apă argintie
De-o fi să caz în robie,
Să trimiți în munți solie.

Refren

Să loveşti cu malul tău
Toți duşmanii ce vor rău, bis
Să ştie mâna străină.
Că şi apa ta-i română"bis

Refren

Strigă Bărnuț din Sibiu,
Că Ardealu' nu-i pustiu
Iar flacăi sânt zeci şi mii.
Strigă Iancu de la munte
Nu te teme, măi Axente,
Că şi eu viu de la munte.

Refren

22. Băiatul meu, pierdutul meu

Tatiana Stepa

Refren:

Em Am Em
Fiul meu, dragul meu, lumea vorbește
Am C B7
Că te-ai fi dus dintre vii,
Em Am Em
Fiul meu, dragul meu, fără nădejde
C B7 Em
Eu tot mai cred c-ai să vii.

Frunzele, stelele se tot răstoarnă,
Parcă ar vrea să le-ngân,
Tatăl tău, mama ta strigă în iarnă:
“Vino, că suntem bătrâni!”.

Em C
Drumul e lung, dorul mai lung,
B7 Em
Dar am s-ajung, cred c-am s-ajung,
Am Em
De dragul tău, pierdutul meu,
C B7
Până-n Cer la Dumnezeu.

Și unii vin și jură strâmb
Că te-au ascuns după un dâmb
Și că purtai costum prea scump
Și aveai sicriu de plumb.

Refren:

Ei spun minciuni, vorbesc prostii,
Eu știu că ești, cum să nu fii,
Când ai un fiu prea iubitor
Și de tine-i este dor.
Și tu muncești, oriunde ești,
Ca să-i faci un viitor.

Refren:

23. TRANSILVANIE FRUMOASĂ

Transilvanie frumoasă,
Pregătește-te mireasă,
Că-ți aducem pețitor, pețitor
Sfântul nostru tricolor.

Sari Brașovule bătrâne,
Că vin trupele române,
Sari Sibiu, sari Făgărăș,
Că-s trupe de românași.

Săriţi şi voi şapte sate,
Săriţi şaptezeci şi şapte,
Să se-audă-n Chişinău, Chişinău,
Că şi-acolo-i neam de-al meu.

Să se-audă-n Bucureşti,
ROMÂNIE SĂ TRĂIEŞTI!
Românie să trăiesti, să trăieşti,
Şi mai mândră să-nfloreşti.

24. Treceţi batalioane române Carpaţii

Un cântec istoric ne-aduce aminte
Că frații în veci vor fi frați
Un cântec de luptă bătrân ca Unirea
Voi compatrioți asculta-a-a-ați
Un cântec de luptă bătrân ca Unirea
Voi compatrioți ascultați

Treceți batalioane române Carpații
La arme cu frunze şi flori
V-aşteaptă izbânda, v-aşteaptă şi frații
Cu inima la trecători.

Ardealul, Ardealul, Ardealul ne cheamă
Nădejdea e numai la noi
Sărută-ți copile părinții și frații
și-apoi să mergem la război

Nainte, nainte spre Marea Unire
Hotarul nedrept să-l zdrobim
Să trecem Carpaţii, ne trebuie Ardealul
De-o fi să ne-ngropăm de vii.

Cu săbii făcură Unirea, ce inimi!
Spre Alba cu toţii mergeau,
Toți oamenii țării semnau întregirea
Voința întregului neam

Cu toţii eram regimente române
Moldova, Muntenia, Ardeal,
Fireasca unire cu patria mumă
Ne-a fost cel mai drept ideal.

Aceasta-i povestea Ardealului nostru
şi-a neamului nostru viteaz
Istoria-ntreagă cu lupte şi jertfe
Trăieşte-n unirea de azi.

Dreptatea și pacea veghează Carpații
și țara e frunze și flori,
A noastră izbânda, ai noştri sunt frații
Trăiască în veci trei culori.

Treceți batalioane române Carpații
La arme cu frunze şi flori
V-aşteaptă izbânda,v-aşteaptă şi frații
Cu inima la trecători.

25. Tu Ardeal

Refren:

Dm   F   C   F
Tu Ardeal, tu Ardeal, îţi suntem oşteni,
 Dm
Templu sfânt, templu sfânt,
F   C   Dm
munţii Apuseni.

Dm   Gm   C   Dm
Că tu ne eşti vatră şi din piatră-n piatră,
                    C   F
E tăria unui neam de moţi,
Dm   Gm   C   Dm
Asta-i ţara noastră, noi nu stăm în gazdă,
                          C   Dm
Horea nostru-i risipit pe roţi.

Refren

Ne-au furat barbarii, ne-au căznit mai marii,
Dar avem în piepturi şapte vieţi.
Ne vibrează-n sânge, pân' la Putna plange,
Clopotul ce bate la Râmeţ.

Refren

Nu vrem răzbunare, dar atât ne doare,
Că se pierde amintirea-n val.
Doamne dă-i tărie, unei mâini să scrie,
Biblia latinului Ardeal.

Refren

Râuri cresc purtate, ţări ce nu sunt toate
Dar veni-vor şi mai bune veşti
Pentru toti românii care-şi sunt stăpânii
Soarele răsare-n Bucureşti

Refren

Unde-i Avram Iancu, să mai frângă rangul,
Celor ce Ardealul vor pustiu.
Iată că răsare, Iancu din oricare,
E-n puterea fiecărui fiu.

Refren

Pentru această ţară, poate să şi moară,
Fiecare dintre noi râzând.
Restul e dorinţă, de îngăduinţă,
Şi să fie pace pe pământ.

Refren

Nu uitaţi aceasta, dreaptă ne e brazda,
Ce-am lucrat cu ale noastre mâini.
Fiecare munte ştie aici să cânte,
Imnul "Deşteptaţi-vă români".

26. Dorul calator

Tudor Gheorghe

```
G                    Am       G
Mi-a fugit dorul de-acasă, dorul
G                      Am       G
Cât a fost vremea frumoasă, dorul

Am
şi-a fugit cam dezbrăcat
G
L-a prins vremea rea plecat
Am              D            G
şi mi-e teamă c-a-nghețat, dorul
```

şi-a fugit cam dezbrăcat
L-a prins vremea rea plecat
şi mi-e teamă c-a-ngețat, dorul

Dar s-a-ntors la săptămână, dorul
Cu trei flori de iarbă-n mână, dorul
Jumătate nins cu nea,
Jumătate viorea,
Parcă legănat de-o stea, dorul
Jumătate nins cu nea,
Jumătate viorea,
Parcă legănat de-o stea, dorul

Partea jumătate ninsă, dorul
S-a topit de steaua-ncinsă, dorul
şi din dorul călător
A rămas doar dorul dor
Numai lacrimă şi zbor, dorul
şi din dorul călător
A rămas doar dorul dor
Numai lacrimă şi zbor, dorul

Mi-a fugit dorul de-acasă, dorul
Cât a fost vremea frumoasă, dorul
şi-a fugit cam dezbrăcat
L-a prins vremea rea plecat
şi mi-e teamă c-a-ngețat, dorul
şi-a fugit cam dezbrăcat
L-a prins vremea rea plecat
şi mi-e teamă c-a-ngețat, dorul

27. Valţul rozelor

Tudor Gheorghe

D
Pe verdea margine de şanţ
                    A
Creştea măcieşul singuratic
          G   D
Dar vântul serii nebunatic
          A   D
Pofti-ntr-o zi pe flori la dans

Întâi pătrunse printre foi
Şi le şopti cu voce lina
De dorul lui le spuse apoi
Şi suspină cum se suspină

Albeața lor de trandafiri
Zâmbind prin roua primăverii
La mângâierile adierii
A tresărit cu dulci simțiri

Păreau năluci de carnaval
Cum se mişcau catifelate
Gătite toate-n rochi de bal
De vântul serii sărutate

Scăldate-n razele de sus
Muiate în argintul lunii
S-au dat în brațele minciunii
Şi rând pe rând prin vânt s-au dus

Iar vântul tainic le şoptea
Luându-le pe fiecare
Şi-un vals nebun se învârtea
Un vals din ce în ce mai tare

28. Primăvara

Tudor Gheorghe

G D7 G
Din somnul orb de noapte-ntunecoasă
G D7 G
De unde-au stat departe de frumos
Am D7 G
Se reîntorc livezile acasă
D G
În rochii înflorite până jos
G Am
E primăvară, iarăşi primăvară
C G
Pe fiecare margin' de făgaş
G Am
Îşi scot strămoşii degetele-afară
C G D G
De ghiocei, de crini, de topora-aaa-aaa-aa-aşi

Se simte iarăşi mirosul câmpiei
Din nou aruncă soarele pojar
La cântecul înalt al ciocârliei
Ies roadele cu capetele-afar

Aruncă ziua peste tot cu vrăbii
În codri cucii iară-au năvălit
Se bat cu gâtul păsările-n săbii
şi glasurile-şi dau la ascuţit

29. Ludmila

Tudor Gheorghe

Dm
Te-am iubit, Ludmila
Gm   Dm
Când eram mai mic
          Gm
Oferindu-ți zilnic
            Dm
Flori presate-n plic

Te-am iubit în taină
Cu tot visul meu
Agățat de sfoara
Unui şubred zmeu

Dm   Gm A7
Când săream pe ciotul cailor de var
                      Dm A7 Dm
Te-am iubit, Ludmila, lângă samovar

Tu-mi cântai romanțe pe maidanul surd
Eu ciopleam supliciul unui zmeu absurd

Gm
şi prin toată vara
         Dm
Gropilor cu boz
          A7
Inventând iubirea
            Dm D7
Te trăgeam de cozi

şi prin toată vara
Gropilor cu boz
Inventând iubirea
Te trăgeam de cozi

Ce mai faci, Ludmila
În ce ploi te scalzi
şi-n ce iarbă luneci
Cu genunchii calzi

Flori de măr presate
Oarge flori de crin
Mai păstrez şi astăzi
Într-un colț de scrin

şi mai fug de-acasă când îmi vine chef
Să alerg prin țara ierbii de sidef
Dar mă-ntorc statornic lângă-acelaşi ai
Plin de gust de toamnă cum doar tu făceai.

Împletind aiurea
Flori de mucava
Te-am iubit Ludmila
Foarte mult cândva

30. Salcamii

Tudor Gheorghe

Dm
Au înnebunit salcâmii
C   Dm
De atâta primăvară
Gm   Dm
Umblă despuiaţi prin ceruri
          A7   Dm
Cu tot sufletul afară

Dm   Gm
şi l-au scos de dimineaţă
C   F
Alb şi încărcat de rouă
Dm   Gm
Cu miresme tari de ceruri
A   A7   Dm
Smulse dintr-o taină nouă

Dm   C
Au înnebunit salcâmii,
               Dm
şi cu boala lor odată
                  C
S-a-ntâmplat ceva îmi pare
               Dm
şi cu lumea asta toată!

Păsările aiurite
Îşi scot sufletul din ele
Pribegind de doruri multe
Călătoare printre stele

S-a-mbătat pădurea verde
Nu mai e aşa de calmă
Þine luna lunguiaţă
Ca pe-o inimă în palmă

Nu vezi sufletul cum iese
În haotice cuvinte
Au înnebunit salcâmii
şi tu vrei să fiu cuminte!

31. Mugur, mugurel

Tudor Gheorghe

Am Dm C Am
Mugur mugur mugurel
G F Am
Mugur mugurel
Am Dm C G
Ia fă-te mai măricel!
Am E7 Am
Mugur mugurel

Că ne-am săturat de iarnă
Mugur mugurel
Şi de răutate-n țară!
Mugur mugurel

Bate-i Doamne pe ciocoi
Mugur mugurel
Cum ne bat şi ei pe noi
Mugur mugurel

Mugur mugur mugurel
Mugur mugurel
Ia fă-te mai măricel!
Mugur mugurel

32. Țara mea

Tudor Gheorghe

D
Acolo unde-s 'nalți stejari
                              F
Şi ca stejarii 'nalți îmi cresc
                         G
Flăcăi cu piepturile tari,
                           D
Ce moartea-n față o privesc.

Acolo, unde-s stânci şi munți
Şi ca şi munții nu clintesc
Voinicii cei cu peri cărunți
În dor de țară strămoşesc.

Refren:
D
Acolo este țara mea,
                                          A
Şi neamul meu cel românesc,
G   D
Acolo eu să mor aş vrea,
               A   D
Acolo vreau eu să trăiesc!

Acolo unde-i cer senin
Şi ca seninul cer zâmbesc
Femei, ce poarta l-al lor sân
Copii ce pentru lupte cresc.

Acolo unde întâlneşti
Cât ține țara-n lung şi-n lat
Bătrâne urme vitejeşti
Şi osul celor ce-au luptat.

Refren:

Şi unde vezi mii de mormane
Sub care-adânc s-au îngropat
Mulțime de oştiri duşmane,
Ce cu robia ne-au cercat.

Şi unde dorul de moşie
Întotdeauna drept a stat
Şi bărbăteasca vitejie
A-ncununat orice bărbat.

Refren:

33. Primăvara mea

Tudor Gheorghe

d F
Uite-o, vine-ncet pe vale, calcă parcă-atinge stele
g A7 d
Râde, cred că i se pare că e prinsă-n joc de iele
Nu e fată nici femeie, deși plete lungi i-atârnă
Ca un snop de curcubee peste umerii de zână.
Primăvară, primăvară! d g
Râs al mugurilor noi C F
Stai un pic la noi în țară, g
Măcar pân-o să răsară F
Cel trifoi cu patru foi E7 A
Poate l-om găsi vreodată
Să ne stea norocu-n poartă
Primăvară, primăvară

Tace, răsucind pe-un deget, fraged fir de iarbă mare
Ochii verzi, trupul suleget, mersul dulce legănare
Mâna mică duce-n soare, rupe-o rază și-o înfige
Lâng-un bobocel de floare care tremură și plânge.
Primăvară, primăvară!
Râs al mugurilor noi
Stai un pic la noi în țară,
Măcar pân-o să răsară
Cel trifoi cu patru foi
Poate l-om găsi vreodată
Să ne stea norocu-n poartă
Primăvară, primăvară.

34. Cântec

Tudor Gheorghe

```
D                        e
Țară-avem şi noi sub soare
 A                        D
Şi-o râvnesc duşmani destui,
Dar prin vremi asupritoare
N-am lăsat-o nimănui.

D                        A7
E frumoasă, zici, vezi bine,
        G           D
E frumoasă, căci în ea
                    A7
Multe inimi sunt, străine,
G          A          D
Şi-i frumoasă, că-i a mea.
```

Dacă-i mică, nu-i de-ocară,
Căci viteji în ea mai sunt
Şi-apoi şi la noi în țară
Creşte fierul din pământ.

Când voim, îl știm culege,
Ştim cum să izbim cu el
Când duşmani lipsiți de lege
Vin spre noi cu gând mişel.

Or fi multe țări pe lume
Mai vestite la război,
Or fi multe poate-n lume
Câte n-au ajuns la noi.

Dar noi ştim ce ne-nvățară
Cei ce-au fost şi când rostim
Vorba sfântă, neam şi țară,
Noi, străine, tresărim.

Țară-avem şi noi sub soare
Şi-o râvnesc duşmani destui,
Dar prin vremi asupritoare
N-am lăsat-o nimănui.

35. Iarba rea

Tudor Gheorghe

D   A
Luna când râsârea
             D
Mândra mea a venit
            Em A
Să mă ia la cosit
      D
Iarbă rea

D
Mândra-i fulg, coasa-i grea
           A
Albă luna venea
G   D |
Printre brazi liniştit |
A D | x2
Luneca |

D   A
Noaptea nu-i de cosit
               D
Ştie ea, mândra mea
               A
Din mers luna şi ea
     D
S-a oprit.

D
Iarba rea ne-a vrăjit
                A
Mândra n-a mai venit
G   D |
Mândra mea iarbă rea |
G   D | x2
M-ai minţit! |

D   A
Unde eşti mândra mea?
         D
Luna a asfinţit
          Em   A
Câmpul a-ngălbenit
   D
Necosit

G   D |
Mândra mea, iarbă rea |
G   D | x2
M-ai minţit! |

36. Rondelul rozelor ce mor

versuri: Alexandru Macedonski
muzica: Tudor Gheorghe

```
G                  D
E vremea rozelor ce mor,
C         G    D            G
Mor în grădini şi mor şi-n mine -
G                     D
Ş-au fost atât de viaţă pline,
C      G      D   G
Dar se sting aşa uşor.

G            D
În tot, se simte un fior.
      C         G
O jale e în orişicine.
G                  D
E vremea rozelor ce mor -
C         G         D          G
Mor în grădini , şi mor şi-n mine.

A                    D  A D
Pe sub amurgu-ntristăto-o-or,
C        D            G
Curg vălmăşaguri de suspine,
A                      D  A  D
Şi-n marea noapte care vi-i- ne
C         D               G
Duioase-şi pleacă fruntea lor...-
G                  D
E vremea rozelor ce mor....
C  D  G   G ...
```

37. Răvaș

Tudor Gheorghe

D
Refren: Îți scriu, domniță,

Printr-un flutur,
A
De la castelul zânelor,
G(III) D
În murmurul fântânelor
A D
Sub frunze ce se scutur.

Ucis-am pe balaur,
G(III)
Și-acum e-n rândul morților
D
Păzitorul porților
A D
Rodiei de aur.

Foc vărsa pe nări,
A
Balaurul zmeilor,
G(III) D
Asemeni scânteilor
A D
Cădea soarele-n zări.

Refren:

D
Dac-oi lua şi rodia,
A
Minunea minunilor,
G(III) D
Taina-nțelepciunilor,
A D
E c-aşa mi-e zodia.

Şi de-o fi aşa,
G(III)
Eu din capul meselor

Blând voi săruta
A
Mâna ce-mi va da

Crăiasa crăieselor
D
Şi domnița mea.

Refren:

38. Dona Clara

Tudor Gheorghe

```
Dm
Spun poveştile că-n ţara
              Gm
Ţara-n care primăvara
               Dm
Doarme beată de miros

Cu zefirul somnoros

Cărui pleopele se-nchid
                   Gm
Spun că la Valea D'Olid
            Dm
Un paez înnebunise
                A
Numai pentru că privise
     A7          Dm
O brunetă, Dona Clara
                   Gm
Sărea zidul singur el
              Dm
În grădină la castel
                Gm
Atingând uşor guitarra
            Dm
Ca vrăjitul Apollon
                   A
Prins cu lira-ntre naiade

El în ritm de serenade
    A7         Dm
O chema pe Dona Clara

Dm
Vino
                          C
Vino să fugim din ţara
Dm
Ţara-n care primăvara

Doarme beată de miros

Cu zefirul somnoros

Cărui pleopele se-nchid

Dm
Vino
                C
Vino din Valladolid
       Gm     A
Unde poate-o vrea norocul
                          Dm
Să m-asculte Dona Clara
```

Spun poveştile că-n ţara
Ţara-n care primăvara
Doarme beată de miros
Cu zefirul somnoros
Cărui pleopele se-nchid

Spun că la Valladolid
Amorezu-n dor amarnic
A cântat un an zadarnic
- Era surdă Dona Clara

39. Note de primăvara

Tudor Gheorghe – George Bacovia

Verde crud, verde crud…
Mugur alb, şi roz şi pur,
Vis de-albastru şi azur,
Te mai văd, te mai aud!

Oh, punctează cu-al tau foc,
Soare, soare…
Corpul ce întreg mă doare,
Sub al vremurilor joc.

Dintr-un fluier de răchită,
Primăvară,
O copilă poposită la fântână
Te îngână
Pe câmpia clară…

Verde crud, verde crud…
Mugur alb, şi roz şi pur,
Te mai văd, te mai aud,
Vis de-albastru şi azur.

40. N-ai nevoie de foarte multe

Dinu Olărașu

Csus5 Am7+ F9 G
N-ai nevoie de foarte multe ca să fii fericit
Csus5 Am7+ F9 G
E de-ajuns o mână de prieteni în asfințit
Csus5 Am7+ F9 G
N-ai nevoie de foarte multe ca să fii fericit
Csus5 Am7+ F9 G
E de-ajuns un cântec de-ajuns şi puțin infinit

Em Am
Chiar dacă lumea-i un pic anormală
D G
Chiar daca anii sunt grei
Em Am
Sau cine ştie ce razboinica yală
F G
Nu mai suporta chei

Degeaba aduni, degeaba tânjeşti
Degeaba sau poate-n zadar
La urma urmei averea-i în tine
Acolo eşti miliardar

Atâtea ispite strălucitoare
Atâtea planuri, atâta chin
Iar ai uitat că lumea-ai făcută
Din foarte puțin

41. Pseudofabula

Roşu şi Negru

1.
G Em
Mititel cât un cercel
G Em
Stă pitit un şoricel
G Em
Tremurând bietul de el
C Am
Fiidcă-aflase dintr-o carte
C D
Fiidcă-aflase dintr-o carte

Ref:
G
Ca-ntr-o nu ştiu care seară
Em
Într-o nu ştiu care vară
C
Într-un nu ştiu care sat
D
Sub un nu ştiu care pat

2.
G Em
Nici prea mare, dar nici mică
G Em
Stă pitită o pisică
G Em
Tremurând şi ea de frică
C Am
Fiidcă-aflase dintr-o carte
C D
Fiidcă-aflase dintr-o carte

3.
Terminând de ros un os
şade-un câine zdrenţăros
Tremurând şi el fricos
Fiidcă-aflase dintr-o carte
Fiidcă-aflase dintr-o carte

4.
Fără vreun dinte ros
şade-un lup foarte nervos
Tremurând şi el vârtos
Fiidcă-aflase dintr-o carte
Fiidcă-aflase dintr-o carte

5.
Cu piedica puştii trasă
şade o vânătorească
Tremurând cu tot cu casă
Fiidcă-aflase dintr-o carte
Fiidcă-aflase dintr-o carte

42. Dor de Eminescu

Alexandru Zărnescu

Am Dm G C
Într-o lume relativă ce-a făcut şi-a desfăcut
Am E Am
Eminescu-i remuşcarea dorului de absolut
Am Dm G C
Dacă unul şi cu unu nu mai vor sa faca doi
Am E Am
Eminescu este chipul infinitului din noi.

Dm G C Am Am E Am

Fără el oricare lucru şi-ar urma cărarea sa
Fără el chiar steaua noastră dintre stele ar cădea
Pe pământul vechii Dacii când mai mare când mai mic
Dacă n-ar fi Eminescu viața nu ne-ar fi nimic.

El Moldovei îi e fiul şi Munteniei nepot
L-a-nfiat întreg Ardealul, Eminescu-i peste tot
Într-o lume relativă mai avem un nume sfânt
Eminescu-i România tăinuită în cuvânt.

43. Când s-o-mpărțit norocu'

Ducu Bertzi

```
Am                  E           Am  G
Și-aşa-mi vine câteodată, dorule
C                   G
Și-asa-mi vine câteodată
Am           Dm
Să dau cu cuțitu-n piatră
Am             E                Am
Să dau cu cuțitu-n piatră, dorule
```

Din piatră să iasă foc, măi dorule
Din piatră să iasă foc
Dacă-n viață n-am noroc
Dacă-n viață n-am noroc, măi dorule

Când s-o-mpărțit norocu, măi dorule
Când s-o-mpărțit norocu
Fost-am eu dus la lucru
Fost-am eu dus la lucru, măi dorule

şi la toți le-o dat cu carul, dorule
şi la toți le-o dat cu carul
Numai mie cu paharul
Numai mie cu paharul, dorule

Nici acela n-o fost plin, măi dorule
Nici acela n-o fost plin
Jumătate-o fost venin
Jumătate-o fost venin, măi dorule

Nici acela n-o fost ras, măi dorule
Nici acela n-o fost ras
Jumătate-o fost necaz
Jumătate-o fost necaz, măi dorule

Nalt îi ceriu şi senin, măi dorule
Nalt îi ceriu şi senin
Pe-a me parte norii vin
Pe-a me parte norii vin, măi dorule

Nalt îi ceriu şi-nstelat, măi dorule
Nalt îi ceriu şi-nstelat
Pe-a me parte norii bat
Pe-a me parte norii bat, măi dorule

Si-asa-mi vine cate-un gand, mai dorule
Si-asa-mi vine cate-un gand
Sa plec pe paduri cantand
Sa plec pe paduri cantand, mai dorule

44. La o cană cu vin

Ecoul

```
 A
 1.  Aseară te-am aşteptat
E       A
Şi n-ai venit
A
Poate te-ai supărat
   D - E    A
Sau poate-ai adormit

    A                      D
R: Deseară să nu m-aştepţi
    E                  A
  Deseară n-am să vin
  A                D
  Pentru două vorbe
 E                 A
  La o cană cu vin
                D
  Deseară să nu m-aştepţi
   E            A
  O, nu, n-am să vin
  A              D
  Pentru-un "bună seara"
  E                     A
  Atât, şi-o cană cu vin
```

2. Speram ca într-o zi
Şi tu să mă iubeşti
Dar din romanţe ştiu
Că sperând greşeşti

Refren:

3. De-acuma poţi să pleci
La alta liniştit
Mi-am pierdut şi timpul
Şi tot nu m-ai iubit

45. Taina

```
C
Dacă n-am să vin deseară
       F    G         C
Mamă uşa n-o-ncuia
C
Spune-i tatei că-s în poartă
       F        C          F        C          F  G7   C
Sau găseşte tu, sau găseşte tu, sau găseşte tu ceva.

F          G                C
În seara asta mamă lumea e a mea
O lume de douăzeci de ani
Priveşte, mamă, jocul şi taci, nu întreba:
E foarte simplu, este ziua mea.

Nu pune nici-o întrebare
De întrebări m-am săturat
Nelămurită să rămână
Fie taina mea, fie taina mea, n-o-mpart cu nimenea.

În seara asta mamă lumea e a mea
O lume de douăzeci de ani
Priveşte, mamă, jocul şi taci, nu întreba:
E foarte simplu, este seara mea.

De te-apucă miezul nopţii
şi eu, mamă, n-am venit
Lasă telefonu-n pace
Fiindcă-n noaptea asta, noaptea asta, mamă nu-s de găsit.

În seara asta mamă lumea e a mea
O lume de douăzeci de ani
Priveşte, mamă, jocul şi taci, nu întreba:
E foarte simplu, este noaptea mea.
```

46. Ordinea de zi

George Nicolescu

A F#m
Dup-atâtea grozăvii care mai sunt
D A
Şi-naintea celor ce vor fi

A F#m
Noi, cei simpli şi cei buni de pe pământ
D E A
Vrem o altă ordine de zi.

A F#m
Recunoaştem, sunt probleme fel de fel
D A
Se mai vinde pielea unui urs
A F#m
Dar înaintăm solemn acest apel
A E A
Dar înaintăm acest recurs.

F#m A
Refren: Viaţa noastră unde e?
F#m E
Viaţa noastră, ce-aţi făcut cu ea?
F#m D
Viaţa noastră unde e?
Bm E A
Viaţa noastră, ce-aţi făcut cu ea?

În cuprinsul tablei noastre de valori
Peste aur şi argint şi diamant
Pentru noi, ca simpli muritori
Viaţa-i lucrul cel mai important.

Viaţa noastră n-are parcă nici un rost
Viaţa noastră e un ban de schimb
Pe pământ noi, oamenii, o ducem prost
Şi murim absurd şi la netimp.

Dacă-i bal, atunci să fie, totuşi, bal,
Protestăm în modul cel mai crunt
Nu vrem milă sau concediu medical
Vrem să ne înscriem la cuvânt!

Haideţi să uităm să vieţuim urât
Mai avem pe lume ce iubi
Şi sătui de surogate până-n gât
Să refacem ordinea de zi.

Dacă-i bal, atunci să fie, totuşi, bal
Şi un ceai să fiarbă în ibric
Puneţi viaţa noastră punctul principal
Şi în rest să nu vorbiţi nimic.

47. Reaprindeţi candela

Ion şi Doina Aldea-Teodorovici. Versurile Grigore Vieru

Em
  Reaprindeți candela în căscioare
 G   D   Em   B7
 Lângă busuiocul cel mereu

 Degerat la mâini şi la picioare
C   B7   Em
 Se întoarce acasă Dumnezeu

  G   D
 Doamne cel din slăvile creştine
 Em   Am   B7
 Ce păcate oare-ai săvârşit?
 G   D Em B7
 Că Te-au dus acolo şi pe Tiiine
Em   B7   Em
 În Siberii fără de sfârşit

Ref
Em B7   Am
Toate le ierți
Em B7   Am
Doamne de sus
G D   Em
  Cu blândete măreață

Chiar şi pe cei

care Te-au dus

În Siberii de gheață

Frigul ninge şi pustiul plouă
Degerata îmi este inima
Doamne bine nu ne-a fost nici nouă
Fără sfatul şi lumina Ta

Doamne intra şi-n a mea chilie
Şi-amândoi răniți şi înghețați
Să ne încălzim cu bucurie
Unul lângă altul ca doi frați

Strofa de 2 ori

Ref
Toate le ierți
Doamne de sus
Cu blândeţe măreaţă
Chiar şi pe cei care Te-au dus
În Siberii de gheaţă

48. Două lacrimi gemene

Ion şi Doina Aldea-Teodorovici

I
   C
Bucureşti, oraş frumos,
         G   C
Merge-aş la tine pe jos,
      C
Să te văd, să te ascult,
         G   C
Cât n-ar fi să merg de mult.

     C
Chişinău, oraş de flori,
     G   C
Te sărut pe trei culori,
      C
Îţi sărut şi inima
     G   C
Care este ca şi-a mea.

Refren x2
F
Două lacrimi gemene,
Fm
Două lacrimi gemene,
C   G   C
Chişinău şi Bucureşti.

F
Bucurii asemene,
Fm
Bucurii asemene,
C   G   C
Pe dragi plaiuri româneşti.

II Bucureşti, preasfântă zi,
Noi n-avem ce împărţi,
Avem numai ce-aduna:
Graiul, doina, datina.

Chişinău, tu, vis rănit
De străini şi-nstrăinit,
Vindecat cu flori de tei
Şi de trişti rapsozii tăi.

Refren x2

III Bucureşti, splendoarea ta
Eu mereu o voi cânta
Cât va curge lacrima
Şi-mi va bate inima.

Chişinău, oraş sublim,
De-o vecie ne iubim.
Deşi suntem fraţi şi neam,
Ce târziu văzutu-ne-am.

Refren x2

C
Bucureşti cu ochii uzi,
C
Spune-mi dacă mă auzi...
x2

49. Focul din vatră

Em
Sărut, femeie, mâna ta
  Am   Em
Întotdeauna muncitoare
  Am   Em
Atât de mică şi de floare
  B7   Em
Sărut femeie mâna ta

N.C.   Em
Ca o aripă ce-a zburat
  Am   Em
şi-a obosit neobosită
  Am   Em
Să odihnească liniştită
    B7   Em   Em D C
Ca o aripă ce-a zburat

 C   G
Copii dorm în cuibul lor
  Am   B7   Em   Em D C
Nevinovat li-i somnul, mamă
 C   G
Tot fără griji şi fără teamă
 B7   Em
Copiii dorm în cuibul lor

şi-alături mâna ta aici
La căpătâi ca o lumină
Alintătoare şi blajină
şi-alături mâna ta aici

Refren:

Em
Sfântă ni-i casa
B7
Cu focul ei veşnic din vatră
Em
Sfântă ni-i casa
B7
Cu pragul ei tare de piatră
G
Sfântă ni-i casa
Am   B7
Din leagăn de dor ce coboară
Em
Sfântă ni-i casa
B7   Em
Ce crește feciori și fecioare

Sărut femeie, ochii tăi
De lacrimă şi de scânteie
De împărată şi de zeie
Sărut femeie ochii tăi
Sărut cuminte vorba ta
Cu limpezime de izvoare
Cu vraja soarele-i răsare
Sărut cuminte vorba ta
Sărut şi părul tău frumos
Îmbătător ca o secară
Când o-nfioară vânt de seară
Sărut şi părul tău frumos
şi cad iubito în genunchi
şi îți sărut piciorul care
De suferință e şi doare
şi cad iubito în genunchi
Refren.

50. Răsai

Ion și Doina Aldea-Teodorovici

D A D
Dragumi-i a te cânta
G A
Scrisule venit din stele
Orice literă a ta
Ca pe ochii maicii mele
G A D
Dornic o sărut.

Bucură-te, scris latin,
Că pe valea dulce-amară
N-ai venit ca un strain,
Ai venit la tine-n țară şi la frații tăi.

Refren:
G D A D
Răsai, răsai, răsai ca grâul cel verde ca lacrima
G D A D
Răsai, răsai, răsai şi nu te mai pierde iubirea mea

Mere purpurii pe ram,
Văi cu spic de aur pline.
Totuşi ce săraci eram
Ne avându-te pe tine,
Scrisule cel scump.

Bucură-te, scris latin,
Că pe valea dulce-amară
N-ai venit ca un strain,
Ai venit la tine-n țară
şi la frații tăi.

51. Trei sferturi de cer

Mădălina Amon

În oamenii de pe aici, e Dumnezeu pe semne Am E C G
Când ei în curţi cu paşii mici aduc în case lemne F C Dm E
Şi e o linişte de rai în gestul lor de-o viaţă Am E C G
În care dau nutreţ la cai şi oile-şi rasfaţă F C E Am

Dar mai ales în tot ce fac e semn că nu li-i frică Dm Am G Am
Un suflet clar din trup opac la ceruri se ridică F C Dm E

R:
Şi uneori la focul mic din casa lor sărmană Am F C G
Iisus înduioşat un pic coboară din icoană Am F E Am

O capră şi-a zdrobit un corn sărind pe uşa spartă
Desenul fumului din horn e operă de artă
şi-n toate şipcile din gard, un clopot mai tresare
Când vreascurile-n braţe ard cu-o mistică ardoare
Ninsorile nici nu mai cad în viscoliri cu vaiet
Scântaietorul lor răsad pluteşte blând în aer

R:

Respiră-n toate un mister ce satul îl îndrumă
Trei sferturi să se afle-n cer şi doar un sfert în humă
Şi nu se ştie sunt ţărani sau îngeri sunt pe semne
Cei care de atâţia ani aduc în casă lemne
Şi suflă-n focul lor mereu sporindu-le nădejdea
Să-i fie cald lui Dumnezeu aflat în toti aceştia

52. Ranitul dintre linii

Mircea Bodolan

C   G7
Ce plumb mă leagă de pământ
C   G7
Ce greu mi-e trupul şi ce frânt
C   G7
Ce linişte-i în jur acum
C   G7   C G7
Mi-e viaţa numai ca un fum.

Îmi cad pe faţă fulgi de nea
Ca pe un bulgăr de mormânt
Şi nu-i nici ploaie şi nici vânt
Ce rece e pe faţa mea.

De unde-n gură atât cobalt?
Ce mult aş vrea să-mi fie cald
Să nu mai sune nici un tun
Ce-nalt e cerul şi ce bun.

Toate-s aproape şi departe
Şi parcă-s legănat de ape
Cu ochii în eternitate
Ce stranie singurătate.

Iar ninge tare şi mi-e frig
Aş vrea să mă ridic să strig
Cine-i aproape şi mă cheamă
Maaaaaaaaaaamaaaaaaaaaaaaa . . .

53. Broasca Țestoasă

Radu Gheorghe

D A
Am ani o mie, asta-i tot
Bm F#
şi vin asupră-mi alții
G D
Sub Teobald, regele got
A D
Crescui în rezervații
G D
Sub Teobald regele got
A D
Crescui în rezervații

Refren:
D A
Hai lin, hai lon
Bm F#
Ciu-daga-dinghi-langhi-lo
G D
Ciu-daga-dinghi-langhi-
dobobldinghi
A D
Daghi-dobobldinghi-daghi-
dobobldinghi
G D
Ciu-daga-dinghi-langhi-
dobobldinghi
A D A D
Daghi-dobo-bldinghi-langhi-lo

Atâte-au fost în aceşti ani
Din care nu ştiu boabă
Acum expusă-s pentru bani
La moşi într-o tarabă

Refren

Stafia morții nu-mi dă ghes
Nu ştiu de muta coasă
Sunt broasca țest, sunt broasca țest
Sunt broasca țestoasă

Refren 3x (accelerând tempoul)

54. Amintire cu haiduci

Valeriu Sterian

Intro: Em D Em G D Em

În codru verde nu se mai vede
Nu se mai pierde urmă de cal
Pe la izvoare nu mai apare
Umbra călare a vreunui haiduc.

Unde s-au dus, când au apus
Anii de sus ai gloriei lor
Unde-s pistoalele, unde-s pumnalele
Caii si flintele haiducilor.

La drumul mare nu mai apare
Să mai omoare câte-un ciocoi
Să-i ia toti banii pentru țăranii
Pentru sărmanii plini de nevoi.

Unde s-au dus, când au apus
Anii de sus ai gloriei lor
Unde-s pistoalele, unde-s pumnalele
Caii şi flintele haiducilor.

55. La adio

Vasile Şeicaru

Am Dm
1. Se află litere şi farduri
G C E
Şi nişte munţi sunt între noi
Am Dm
Dosare-nchise, triste garduri
G E
Şi nici n-o să mai vii ‘napoi.
În pragul iernii absolute
Saruta-mi tâmpla albă, hai
Şi-apoi scufundă-te şi du-te
În orizontul altui grai.

G
R: Nici nu pot nimic să-ţi spun
C Am
Pe curând sau rămas bun
Dm Am E Am
Apăru, numai nu, la adio tu.

2. De ce să-ţi spun la revedere
N-aş mai avea nici un motiv
"Adio" drepturile-şi cere
Că te-am pierdut definitiv.
Şi de la mine pân’ la tine
Cuvântul însuşi va-ngheţa
Nici să te strig nu stiu prea bine
Iubita mea, pierduta mea.

3. Când te-am văzut ultima oară
Ştiai şi tu, plângeai şi tu
Şi ai plecat cu tot cu gară
Nici tren nu mai există, nu.
Eu m-am întors încă o dată
Voiam să vin pe urma ta
Dar unde-i linia ferată
Parcă-a luat-o cineva.

4. Eu ţi-aă mai spune amănunte
Destinul de-aş putea să-l schimb
Iubita mea de peste munte
Iubita mea de peste timp.
Pe cea de-atunci n-o voi găsi-o
Si eu acela am murit
Sub cinic nuclear adio
Noi bietul cuplu pârjolit.

56. Antiprimavara

Vasile Șeicaru

Dm Gm
Ce dacă vine primăvara
C F
Atâta iarnă e în noi
Bb Gm
Că martie se poate duce
A Dm
Cu toți cocorii înapoi

În noi e loc numai de iarnă
Vom îngheța sub ultim ger
Orbecăind pe copci de gheață
Ca un stingher spre alt stingher.

Gm C
Primăvară, care-ai fost
F Bb
Nu veni, n-ai nici un rost
Gm A
Poți să pleci suntem reci
A7 Dm D7
Iarnă ni-i pe veci.

şi vin din patriile calde
Cocorii toamnei ce trecu
şi cuibul li-i stricat la streşini
şi lângă mine nu eşti tu

Schimbări mai grave decât moartea
Au fost şi sunt şi vor mai fi
La mine-n suflet este vifor
şi vin nebuni să facă schi.

şi ninge până la prăsele
Ninsoarea-mi intră-n în trupul tot
E-un dans de oameni de zăpadă
Ce îmbrățişarea n-o mai pot

La noi e iarnă pe vecie
Doi foşti nefericiți amanți
Ia-ți înflorirea, primăvară
şi toți cocorii emigranți.

57. Zori de zi

```
 E          A    E
Zori de zi cale nouă
       B                   E
Amintiri pierdute-n zori de zi
Zori de zi drum prin rouă
Şi iubiri pierdute-n zori de zi

Refren:
     B            A
Să privim şi să ştim

Ce luăm şi ce dăm
                         E
Vieții noastre dintr-o zi
                         B
Şi cât sărut ne va-ncălzi
A          E
Atât vom fi

Zori de zi spuse vouă
De alt glas din alte zori de zi
Zori de zi date vouă
Scurt popas spre alte zori de zi

Zori de zi printre stele
Eu alerg să aflu zori de zi
Zori de zi lacrimi grele
Mi se şterg ca noaptea-n zori de zi
```

58. Aruncarea in valuri

Vasile Șeicaru

```
E                        B7                E
Iubita mea, să ne-aruncăm în mare,
A                              E
Împleticiți în sare şi guvizi
A                                       E
Să fie marea templul nunții noastre
                  B7                  E
Pe urmă, uşa țărmului s-o-nchizi
```

Iubita mea, te-ai îmbrăcat în alge
şi te sărut cu univers cu tot
Pe zarea sfâşiată de păcate
Plutim râzând, şi ne iubim înot

```
A
Iubita mea, să ne-aruncăm în mare
                                E
şi să trăim în mare neînfrânt
                                   B7
Să ne luăm dacă doreşti la vară
                                            E
Trei săptămâni concediu pe pământ
```

Ți-am spus de mult că pe pământ sunt rele
Și-am spus că marea-i căpătâiul meu
Ți-am pregătit o flotă scufundată
Și-o nuntă, pe-un vapor de minereu

Iubita mea să devenim acvatici
Pământul care suntem ni-i destul
Sătulă eşti de cele pământene
De cele pământene, sunt sătul.

Ne vor privi prin sute de binocluri
Se vor uita ca la un alt prăpăd
Mirându-se că doi fusesem parcă
şi ei pe mare numai unul văd

Dar nu-i nimic, le vom plăti aceasta
Vom reveni în anul 2000
Cu plete-ncărunțite mult de sare
şi-n brațe cu o mare de copii

59. Din prea mult sau prea puţin

Vasile Şeicaru

Ref:x2 Din prea mult sau prea puţin
Aş mai bea un strop de vin
Şi o ceaşcă de cafea
Ori mai bună ori mai rea
Şi-apoi ce-o mai fi om mai vedea

Nu merg nici călare nici pe jos
Nu sunt nici urât dar nici frumos
Nu merg seara cu trăsura
Dar mai simt în piept arsura
Dorului prea dor de ochii tăi

Pre ref: Nu ascult de gura lumii, chiar dacă insistă unii
Em   D
Dar mi-e dor, prea dor de ochii tăi
Ref x2

Nu merg seara, neică , la şosea
Nici nu port costum de catifea
Mai găsec vreun ban mai vere
De benzină sau de-o bere
Dar mi-e dor prea dor de ochii tăi

Pre ref Ref

Dacă am pe frunte semnul meu
Şi dacă mai cred în Dumnezeu
E pentru că-n fața morții
Sau a vieții sau a sorții
Mi se face dor, prea dor de ochii tăi

Pre ref Ref

60. Dragostea, destin stravechi

Vasile Șeicaru

Dm A
Iubita mea din toate câte-au fost
A7 Dm
şi câte vor mai fi de-acum sub soare
C F
Te-am învățat amarnic, pe de rost
E Gm A
Tu cea dintâi şi ultimă-ntâmplare

Eu nu ştiu dacă am avut noroc
Iubirea noastră-i fără de regie
Dar zilnic noi avem acelaşi loc
Spre trenul ce-a pornit spre veşnicie

Refren

Dm Gm E A
Dragostea-i destin străvechi
Bb C7 F A
Cu cireşe la urechi
Ne iubeşte dulce-amar
N-are vreme de cântar

Eu nu ştiu dacă-i bine sau e rău
Dar de-am trăi în veacuri separate
Aş cere să mă nasc în veacul tău
Căci fără tine viața nu se poate

şi când visez în noapte uneori
Că te răpeşte o străină zare
Îți jur pe toate sfintele ninsori
Pedeapsă ca aceasta nu-i mai mare

Refren

Iubita mea cândva, într-adevăr
Înt-un amurg neliniştit de vară
Vom fi ca două jumătăți de măr
Uitate pe o bancă într-o gară

şi chiar de-ar fi să vină cineva
Să le lipească simplu înc-odată
Întregul măr din nou va lumina
Căci n-am trişat iubirea niciodată

Refren

61. În oraşul cu floare de tei

Vasile Șeicaru

C F C
Chiar dacă noaptea-i nebună
G
Te mai văd pe pământ, pe lună
G7
Visu-mi răsare în glastră
C
Sau la fereastră
C F C C7
Drum îmi mai fac azi prin lume
F
S-aud ce spune
C
Drum îmi mai fac azi în stradă
G
Doar să mă vadă
C
Doar să mă vadă

C
În oraşul cu floare de tei
Dm
Mai aud şi acum paşii tăi
G G7
şi nu vreau la Paris sau Rio
C
şi nici adio

Astăzi pe banca cea veche
De mai stau să te am pereche
Clipa nu vrea să mai moară
Doar să mă doară
Nu am vreo ură-n privire
şi-ți dau de ştire
Mai văd un înger de-o clipă
Cu o aripă
Doar c-o aripă

62. Lumina

Vasile Şeicaru

D   A
Nu ne naştem bătrâni ci ne naştem copii
                                   D
Ce aproape de noi e lumina
Şi la şcoala de mici mergem singuri pitici
Ce aproape de noi e lumina
Creştem mari mai apoi învățăm lucruri noi
Ce aproape de noi e lumina
Şi prieteni apoi vine dragostea-n noi
Ce aproape de noi e lumina
Furişati printre flori scriem triste scrisori
Ce aproape de noi e lumina
Lacrimi cad uneori cu petale de flori
Ce aproape de noi e lumina
Ne trezim într-o zi noi cu proprii copii
Ce aproape de noi e lumina
Si cand steaua din vis iată tristă s-a stins
Ce departe de noi e lumina
Mai ramâne din noi acest cântec şi-apoi
Căutăm printre stele lumina

63. Telefon peste moarte

Walter Ghicolescu

Am E Am
În lumea numelor străine,
C G Am
Mă simt, şi eu, un străinez,
C G Am
Iau telefonul lângă mine
Dm E Am
şi n-am ce număr să formez.

Trăiesc, fără speranţă, drama
Că neamul meu, acum, e frânt,
Mi-e dor de tata şi de mama,
Dar nu au număr, la mormânt,
Mi-e dor de tata şi de mama,
Dar nu au număr, la mormânt.

Ref1:
Am C G Am
Cine are părinţi pe pământ nu în gând
Am C G Dm E Am
Mai aude şi-n somn ochii lumii plângând
Am C G Am
Că am fost că n-am fost sau că suntem cuminţi
Am C G Dm E Am
Astăzi îmbătrânind ne e dor de părinţi

De convorbiri cu ei sunt gata
Şi în necunoscut mă zbat,
Îi sun pe mama şi pe tata,
Dar crucea sună ocupat.

Au numere secrete parcă
Şi aparatul n-are ton,
Deodată aflu şi tresar că
Nici moartea n-are telefon,
Deodată aflu şi tresar că
Nici moartea n-are telefon.

Ref 2:
Am C G
Pot sa fiu omul bun
Am
Fiul plin de virtuţi
Am C G
Tot n-am unde să-i sun
Dm E Am
Pe părinţii pierduţi
C G
După cât mi-e de dor
Am
Şi la cum i-am iubit
C G
Cred că numărul lor
Dm E Am
Este plus infinit.

Mi-e dor de voi, părinţi din moarte,
Cu lacrimi bine vă cuvânt,
Şi uit că aţi plecat departe
Şi n-aveţi roaming, sub pământ.

Formez un număr, oarecare,
Întreb precipitat de voi,
Dar ştiu că mort e cel ce moare
Şi nu mai vine înapoi,
Dar ştiu că mort e cel ce moare
Şi nu mai vine înapoi.

Ref 2:

Şi, vai, de-atâta timp încoace,
Vă chem şi-n visuri, să v-ascult,
Dar iarba pe morminte tace,
Cu număr desfiinţat demult.

Şi, dacă o să ţinem minte,
Probabil, când o fi să mor,
Am să vă caut în morminte,
Pe-un număr de interior,
Am să vă caut în morminte,
Pe-un număr de interior.

Ref1:
Am C G Am
Cine are părinţi pe pământ nu în gând
Am C G Dm E Am
Mai aude şi-n somn ochii lumii plângând
Am C G Am
Că am fost că n-am fost sau că suntem cuminţi
Am C G Dm E Am
Astăzi îmbătrânind ne e dor de părinţi

Ref1:

Cine are părinţi pe pământ nu în gând
Mai aude şi-n somn ochii lumii plângând
Că am fost că n-am fost sau că suntem cuminţi
Astăzi îmbătrânind ne e dor de părinţi
Astăzi îmbătrânind ne e dor de părinţi
Astăzi îmbătrânind ne e dor de părinţi.

64. Oameni de zăpadă

Victor Socaciu

```
Am          Em     G       C
Ninge fără milă, cu vinovăţie,
Dm          Em    F          E
Ca o inculpare, ca un martor mut
Ninge cu o nuntă, ninge şi sfâşie
Se fărâmiţează ultimul salut

Vai de noi, femeie, ninge-a despărţire
Vom pleca departe, unde-avem de mers
Ninge, să despartă gheaţă şi iubire
Oarbe felinare trec spre univers

   Am           Em
   Ninge sfânt şi păgân,
   F             C
   Numai ochii ne rămân
   Am          Em      Am  Em
   Despărţirea s-o mai vadă
   Că în rest noi ne-am stins
   şi-am ajuns de-atâta nins
   Nişte oameni de zăpadă

Ninge peste buze, ninge peste pleoape
Ninge peste îngeri, ninge peste văi,
Ninge peste clopot, ninge peste ape
Ninge incredibil peste ochii tăi

Ninge ca-n Esenin şi-n poema rusă
Ninge fantomatic şi bacovian
Ninge ca sunt rece, ninge că eşti dusă
Ninge ca la moartea ultimului an
```

65. Cântec pentru Charlie Chaplin

Victor Socaciu

Rîdeți, rîdeți, rîdeți, rîdeți, cu pămînt cu tot Am Dm E
Pînă cînd vă mai suportă ultimul Charlot. Am E Am
Nu de el cînd rîdeți, rîdeți, rîdeți voi de voi, Am Dm E
Că sunteți grăbiți și cinici și inculți și goi. Am E Am

Charlie Chaplin calcă-n dodii cu pantofi strîmbați, E Am
Hohotiți dar n-aveți știre voi ce strîmb călcați. Dm E
Face el cum face rața și e caraghios Am Dm E
Dar ce cîrduri mari de rațe trec în sus și-n jos. Am E Am

O, Charlie Chaplin, înger vagabond Dm G C
Hai, bătrîne, vino de sub orizont. Dm Am E Am
O, Charlie Chaplin, hohot interzis Dm G C
Redeschide teatrul ce ni l-au închis! Dm Am E Am

Nu mai sunt deloc parale, casierii, triști,
Astăzi dau autografe, nu bani la artiști.
S-au născut prea mulți pragmatici, muzica nu pot,
Hai, Pămînt, reamintește-ți că ai fost Charlot!

Un șofer cu leafă mică și cu mult umor
Mi te-a readus în minte ca pe-un luptător.
Că ai fost al celor simpli și al lor rămîi,
Peste toată lumea veche hohotul dintîi.

Lăutarii împrumută bani pentru sacîz,
Cifra noastră de afaceri hohotul de rîs.
Facem bancă mondială și băgăm în ea
Rîsul sărăcimii triste, ca dobînzi să dea.

Nu există omenie unde nu ești tu,
Că tu ești curajul nostru de a spune NU!
Învîrtește-te prin Cosmos, spune ce-ai de spus,
Între-atîtea stele moarte tu Planeta Rîs! Refren...

66. La un ceai

Victor Socaciu

```
     A                          Bm
Mi-e dor să mai merg la un ceai,
     E               A
Să fiu liceanul bălai,
   F#m                    Bm
Să n-am decât bani de tramvai,
       D                         E
Mi-e dor să mai merg la un ceai.
```

Să fiu iarăşi puştiul rebel
Fumând un chiştoc de Camel,
Să învăţ dar mai mult fără zel,
Să fiu iarăşi puştiul rebel.

REFREN:

```
     F#m             E           D   A
Mi-e dor să mai merg la un ceai,
   Bm              E
Să fiu liceanul bălai,
   F#m        E          D    A
Să n-am decât bani de tramvai,
     Bm                  E
Mi-e dor să mai merg la un ceai.
```

Mi-e dor de-nceputul de an,
Mi-e dor să mai fiu licean,
Să bat mingea iar pe maidan
Mi-e dor de-nceputul de an.

Mi-e dor de-un "Je t'aime, moi non plus",
Să fim pe Pământ eu şi tu,
Nicicând să ne spunem vreun "Nu",
Mi-e dor de-un "Je t'aime, moi non plus".

Mi-e dor să mai merg la un ceai,
Să fiu liceanul bălai,
Să n-am decât bani de tramvai,
Mi-e dor să mai merg la un ceai.

67. Cântec de oameni

Valeriu Sterian

Em G D Em
I. Mă duc ades cu gândul
G D Em
Prin veacuri înapoi
G D Em
Să înțeleg istoria
G D Em
Acestui neam de soi...

Am C G
Ref: Hei, aici la noi,
D Em
Pe acest pământ,
Am C G
Oameni buni au fost,
D Em
Oameni buni mai sunt.

II. şi tot ce curge-n noi,
Iubire sau durere,
E din străbuni venită
şi ce-i străbun nu piere!

Rf.

III. E timpul să-nțelegem
Istoria de mâine,
E timpul să-nțelegem,
Că pâinea naşte pâine!

Rfx2

68. Veac XX

Valeriu Sterian
Intro: G C D G x4

```
G              C          D        G
Mai e nevoie de oameni care
             C            D    G
Vor să trăiască fără de păcat,
               C            D      G
În veacu-acesta foarte încurcat
             C            D    G
Mai e nevoie, încă, de visare.
```

```
D                        G
În care veac prea multe se
întâmplă,
C                    D            G
Nu mai ajunge timpul pentru
toate,
D                  G
Cât mai există, încă, nedreptate
C                          D
Și noi mai stăm cu degetul la
tâmplă.
```

Refren:

```
                C     G
Refren: Secol XX,
        C      G
        Până te petreci
        C       G
        Peste anii seci,
D              G
Dă-ne de leac,
C     G
Judecata bună,
C      G
Care să rămână
C        G
Peste noi stăpână,
D                G
Da, înc-un veac!
```

Intro: G C D G x4

Mai e nevoie de oameni care
Să poată capul să și-l țină sus,
De oameni care au ceva de spus
Când sunt atâtea semne de-
ntrebare.

Peste pământul încă zbuciumat
Mai e nevoie, totuși, de lumină
Și pentru liniștea ce stă să vină,
Mai e nevoie, încă, de-ncercat.

Refren: x3

69. Nopţi

Valeriu Sterian

Doamne, vino Doamne, Am Em Am Em
Să vezi ce-a mai rămaaaas din oameni C D G Em Am
Doamne, vino Domane,
Să vezi ce-a mai rămas din oameni

Nopți lungi şi triste Am Am
Acasă mă gândesc C G Am
Şi pe voi acolo vă zăresc Am Em
Sunt nopți pline de groază pentru mine, în război C G Em Am
Sunt nopți de basm acolo la voi Am Em C G Am

Şi Doamne, pentru ce o viață de coşmar
Şi pentru cine se moare în zadar
Sunt nopți pline de groază
Când teamă mi-e să fiu
Sunt nopți de basm de care nu mai ştiu

Doamne, vino Doamne.........

De ce nu încetați acest cumplit război
De ce vă gânditi numai la voi
Şi nici nu vă pasă de mama care-şi plânge
Copilul său ucis ce zace-n balți de sânge
Şi nici nu vă pasă de cei ce nu mai sunt
De cei ce vă acuză de-acolo din mormânt

Doamne, vino Doamne................

70. Cuvântul lui Roată către Divan

Valeriu Penişoară

Eu fac merele și vinul, G
Ar pământul an de an, D G
Știu ce gust are veninul,
Nu-s boier, ci sunt țăran. D G

Aduc florile-n livadă,
Ciocârliile în lan,
Îmi port dorul prin baladă,
Iar acum pe la Divan.

Refren:
Cobora cerul pe ape G
Ion Roată când vorbea, D
Se trăgeau munții aproape, G
Dunărea vorbea și ea. D G

Și zvâcni codrul ca para,
Grâul tresări din somn,
Striga Roată: "Vrem cu țara,
Noi îl vrem pe Cuza domn!"
Striga Roată: "Vrem cu țara,
Noi îl vrem pe Cuza domn!"

Port aici cuvânt de cremeni
Despre muncă și dreptate,
Viata țării e asemeni
Inimii ce veșnic bate.

Voi, boieri, voi, gospodari,
Cum cireșii în grădină
După iarnă dau lăstari,
Birui-vom spre lumină.

Refren:

71. Si totuși există iubire

Tatiana Stepa

Am Dm
Si totuşi există iubire
E Am
şi totuşi există blestem
Dau lumii, dau lumii de ştire
Iubesc, am curaj şi mă tem.

Am Dm
şi totuşi e stare de veghe
E Am
şi totuşi murim repetat
şi totuşi mai cred în pereche
şi totuşi ceva sa-ntâmplat.

Pretenţii nici n-am de la lume
Un pat, întuneric şi tu
Intrăm în amor fără nume
Fiorul ca fulger căzu.

Motoarele lumii sunt stinse
Reţele pe căi au căzut
Un mare pustiu pe cuprins e
Trezeşte-le tu c-un sărut.

Acum te declar Dumnezee
Eu însumi mă simt Dumnezeu
Continuă lumea femeie
Cu plozi scrişi în numele meu.

Afară roiesc întunerici
Aici suntem noi luminoşi
Se ceartă-ntre ele biserici
Făcându-şi acelaşi reproş.

şi tu şi iubirea există
şi moartea există în ea
Îmi place mai mult când eşti tristă
Tristeţea, de fapt, e a ta.

Genunchii mi-i plec pe podele
Cu capul mă sprijin de cer,
Tu eşti în puterile mele,
Deşi închiziţii te cer.

Ce spun se aude aiurea,
Mă-ntorc la silaba dintâi,
Prăval peste tine pădurea:
Adio, adică rămâi.

şi totuşi există iubire
şi totuşi există blestem
Dau lumii, dau lumii de ştire
Iubesc, am curaj şi mă tem.

72. Baladă pentru Basarabia

Tatiana Stepa

1. De nicăieri nu-i semn de nici o milă Dm A7 Dm
Şi s-a ajuns în cel din urmă hal A7 Dm D
Şi moare Basarabia umilă Gm C Dm
Cu capu-n vechiul sac imperial. A7 Dm
N-avem puterea să-mpărtim o pâine A7 Dm
Ne facem socoteli de precupeți A7 Dm
Ca tot acolo să ajungem mâine Gm Dm
Cu paşii doar oleacă mai înceți. A7 Dm

Ref: Săraca soră basarabă A7 Dm
Tu, cea mai sfântă dintre toate! C Dm
Zadarnic mama te întreabă A7 Dm
Dacă trăieşti în libertate. A7 Dm

2.Şi va veni şi catastrofa iernii
Ca s-o gustăm de tot mai multe ori
Si s-amurgim cu Gogol pe gubernii
Ca niste revizori rătăcitori.
Acum imperiul dă o nouă cina
Mănâncă țări şi bea popoare mici
Să vină Basarabia, să vină
S-o guste menşevici şi bolsevici.

Ref

3.Trezeşte-te, tu patrie drogată!
Că dacă-n focul calculelor reci
Mai pierdem Basarabia o dată
Şi noi suntem pierduți în veci de veci.
N-au nici o cale frații să apuce
Aşteptă-n van un sprijin de la noi
E dusă Basarabia pe cruce
Şi noi o contemplăm cu ochii goi.

Ref x 2

73. Copacii fără pădure

Tatiana Stepa

În povestea copacilor goi Dm A7 Dm
Scârţâind într-o singură uşă F Gm
Este vorba de noi amândoi Dm
Este vorba de foc şi cenuşă A A7 Dm
Doi copaci fără frunze pe drum Dm A7 Dm
După cum îi priveşte înaltul F Gm
Doi copaci prin sărutul de sus Dm
Aplecându-se unul spre altul. A A7

Refren:
Spune-mi pădure cu frunza rară Dm A
Unde-i iubirea de astă vară? A7 Dm
Nu ştie iarna să se îndure D7 Gm
De noi, copacii fără pădure. Dm A Dm

Toată vara au fost numai ploi
şi-au fost stele în nopţi fără stele
şi prin toamna şederii pe nori
Cade ultima frunză spre ele
În zadar către tine întind
Nişte crengi ce-mi fuseseră braţe
Alte uşi se aud scârţâind
De tomnatecul vânt să se agaţe.

Nu mai suntem decât doi copaci
Vor veni călători să ne tundă
Vor lua crengi toţi copiii săraci
Pentru flacăra lor muribundă
şi chiar dacă mă vei mai iubi
Peste crivăţul iernii ce vine
Fără braţe cu ochii pustii
N-am să am ce întinde spre tine.

74. Galbenă gutuie

Tatiana Stepa

Dm A7sus4 Dm
Galbenă gutuie
Dm C F
dulce amăruie
Gm Dm
lampă la fereastră
A Dm
toată iarna noastră

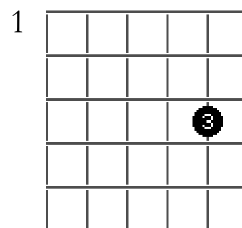
Dm
dulce galbenă lumina
C
cum şi eu bălai eram
Gm Dm
mi-a pus mama o gutuie
C Dm
ce se coace-ncet la geam

Dm
aş musca-o dar mă doare
C
mă cuprinde-un fel de jint
Gm Dm
şi acum că trece anul
A Dm
parc-o simt îmbătrânind

Dm
mama mea n-avea nici globuri
C
nici beteală şi nici stea
Gm Dm
sărbătorile de iarnă
C Dm
cu gutui le-mpodobea

Dm
mi-a pus mama o gutuie
C
în fereastra dinspre drum
Gm Dm
şi o văd că luminează
A Dm
n-am puterea s-o consum

A7sus4

75. Jurământ pentru Ardeal

Foaie verde, vale-deal, vale-deal Am C Am Dm Am
Doamne, mută-te-n Ardeal, Dm C E Am
Dă-ne tihna înapoi, înapoi Am C Am Dm Am
Mântuieşte-ne pe noi. Dm C E Am

Rerfren: Ar___deal, orizont fatal, Dm Am Dm Am
Numai vale-deal, hei, Dm C Dm
Să jurăm pentru Ardeal. Dm C E Am
Jurăm, jurăm, jurăm pentru Ardeal. x2 Dm Am E Am

Să ne-aduni şi să ne-mbuni, să ne-mbuni
Că nu-i pace sub goruni.
Dar tu ştii că nu sunt roți, nu sunt roți
Să ne sfareme pe toți.

Pune, Doamne, la hotar, la hotar
Monument de opincar,
Nici c-o floare să n-atingi să n-atingi
Urma dacicei opinci.

La duşmani să le arăți, să le arăți
Lancea ultimei dreptăți,
Că nori tulburi se ivesc, se ivesc
Pentru neamul românesc.

Odihneşte neamul nost', neamul nost'
Într-un pat şi-un adăpost,
Că el de pe crucea ta, crucea ta
Coborâtu-s-a abia.

Doamne, fânul e-nflorit, e-nflorit,
Ieşi cu neamul la cosit
Şi când iarna o cuprinzi, o cuprinzi,
Ieşi cu neamul la colinzi.

76. Rugă la Marea Neagră

Tatiana Stepa

```
D
Mă-ntorc la tine, Mare neagră,
          G5                D
La țărmul tau, mă-ntind şi tac
Că numai tu vei şti să vindeci,
          A          D
Ce nu mai are niciun leac.
```

Te strig de dincolo de moarte,
La țărmul tău, să mă primeşti.
Să mă asculți, şi-apoi tăcută
Să scriem pe nisip poveşti.

```
Ref x 2
                G5
Mare Neagră vrem să vii,
              D
Să speli zările lumeşti.
                A
Dă-ne suflet de copii
           D       G5  D
Dacă ne mai iubeşti, dacă ne mai iubeşti.
```

Te rog pe tine, Mare Neagră,
Cum L-aş ruga, pe Dumnezeu.
Să ştergi cu valurile tale,
Şi lacrima din gândul meu.

Şi Doamne cât eşti de frumoasă,
Şi mie cât de dor mi-a fost.
S-aşternem cântecul pe valuri,
Să-mi fie leac şi adăpost.   Ref x 2

77. Şi totuşi vine toamna

E încă verde iarba pe coline   Am   Dm   Am
Şi zilele nu s-au scurtat de tot   E   Am
Şi cineva cu-n sac în spate vine   Dm   Am
De sus din munți ca de la un complot.   Dm   E7   Am

Porumbul are înca dinți de lapte
Albinele se-ngreunează-n zbor
Văratec plouă în fiecare noapte
Şi greierii mai cântă până mor.

Şi totuşi vine toamna, şi totuşi vine toamna   Am   Dm
Şi tu o ştii şi o îngâni   G   C   Em Am
Şi totuşi vine toamna, şi totuşi vine toamna   Am   Dm
Şi vai: suntem bătrâni.   E7   Am

Cojoacele n-au coborât din poduri
Iubirile n-au coborât din vis
Se coc gutui în foarte multe moduri
A le muşca e încă interzis.

În clăi de fân miroase a foc de floare
Cerboaicele nu caută mascul
În aburii de vifor cerul moare
Mai este pân' la nuntă timp destul.

Şi totuşi vine toamna, şi totuşi vine toamna
Şi tu o ştii şi o îngâni
Şi totuşi vine toamna, şi totuşi vine toamna
Şi vai: suntem bătrâni.

78. Bieți lampagii

Ştefan Hruşcă

Într-un veac cu noapte mare Em
Noi aprindem felinare
Ca să nu fiți trişti B7
Ca să nu fiți trişti Em

Voi le singeți către ziuă
şi noi ne luăm adio
Sărmani artişti
Sărmani artişti

Bieți lampagii B7
În veacul greu Em
Noi, orice-ar fi B7
Lucrăm mereu Em

Dăm foc, dăm foc C B C B
Felinarelor B7 Em
Dăm foc, dăm foc
Felinarelor

Vine noaptea următoare
Noi aprindem felinare
Spre a fi frumoşi
Spre a fi frumoşi

Voi le stingeți duşmăneşte
Vouă noaptea vă prieşte
Vai ce folos
Vai ce folos

Refren

Noi artiştii, fără vină
Noi purtăm în mâini lumină
Să v-o dăm-napoi

Iar dac-o să fie cazul
şi va dispărea şi gazul
Vom arde noi
Vom arde noi

79. La nunta ta

Ștefan Hrușcă

Em B7 Em
Eu vin la nunta ta iubito
Am
şi nu voiesc nimic să-ţi cer
C B
Dar roagă-ţi naşii să mă lase
Am C B7
Să-ţi cânt la nuntă lerui-ler

Colindător fără de casă
Colindător fără noroc
Un strop de vin şi-un strop de pâine
Îţi cânt şi-apoi o iau din loc

Refren:

Am D G
Dreptul să colind îl cer
Am C B7
Dalbe flori şi lerui-ler
Am D G
Pentru ea, doar pentru ea
C B7 Em
Măritata mea

Am drum în faţă şi în urmă
Din când mai mor prin munţi
Dar am venit să-ţi cânt colindul
Preafericitei tale nunţi

Pot să-l rostesc şi din picioare
Nu am pretenţii de mesean
Un strop de vin şi-un strop de pâine
şi-am să-ţi colind nepământean

Refren.

Iubita mea vândută lumii
Nimic n-aş mai putea să sper
Că florile nu mai sunt dalbe
şi lerui nu mai este ler

Dar eu colind bătut de lacrimi
Colind şi voi mai colinda
La toate nunţile din lume
Afară doar de nunta mea

Refren.

80. Rugă pentru părinţi

Ştefan Hruşcă

Am Dm
Enigmatici şi cuminţi
G7 C E
Terminându-şi rostul lor
Am Dm
Lângă noi se sting şi mor
G7 C E
Dragii noştri, dragi părinţi

Dm Am
Cheama-i Doamne înapoi
Dm F E
Căci şi-aşa au dus-o prost
Dm Am
şi fă-i tineri cum au fost
F E Am
Fă-i mai tineri decât noi

Pentru cei ce ne-au făcut
Dă un ordin, dă ceva
Să-i mai poţi întârzia
Să o ia de la început.

Au plătit cu viata lor
Ale fiilor erori,
Doamne fă-i nemuritori
Pe părinţii care mor.

Ia priviţi-i cum se duc,
Ia priviţi-i cum se sting,
Lumânări în cuib de cuc,
Parcă tac, si parcă ning.

Plini de boli si suferinţi
Ne întoarcem în pământ,
Cât mai suntem, cât mai sunt,
Mângâiati-i pe parinti.

E pământul tot mai greu,
Despărţirea-i tot mai grea,
Sărut-mâna, tatăl meu,
Sărut-mâna, mama mea.

Dar de ce priviţi asa,
Fata mea si fiul meu,
Eu sunt cel ce va urma
Dragii mei mă duc si eu.

Sărut-mâna, tatăl meu,
Sărut-mâna, mama mea.
Rămas bun, băiatul meu,
Rămas bun, fetita mea,

Tatăl meu, băiatul meu,
Mama mea, fetiţa mea.

81. Fuga din rai

Ștefan Hrușcă

C   G7   C
Doamne tineri mai eram
C   F   C
Când fugeam din Rai pe geam
F   C
Să ne-ascundem amândoi
E   Am
Într-o mare de trifoi
C   G7   C
Doamne tineri mai eram
F   C
Şi uitam pe unde-o fi
E   Am
Drumul către altă zi
C   G7   C
Doamne tineri mai eram

Refren:
Am   Em
Cum să poți uita vreodată
Am   Em   F
Şi să ştergi din amintiri
F   C
Vârsta cea nevinovată
**   G**
Cu nebunele iubiri

Am   Em
Te-nsoțeşte viața toată
Am   Em   F
Ca lumina din priviri
F   C
Vârsta cea nevinovată
**   G**
Cu nebunele iubiri

Doamne tineri mai eram
Cand fugeam din Rai pe geam
Să furăm cireşe-n sân
Dintr-un colț de iad păgân
Doamne tineri mai eram
Şi muşcând din carnea lor
Ne îmbolnăveam de dor
Doamne tineri mai eram
R: ...
Doamne tineri mai eram
Când fugeam din Rai pe geam
Numai să putem avea
Parte de-o pedeapsă grea
Doamne tineri mai eram
Şi-adormeam prea des plângând
Cu iubirea noastră-n gând
Doamne tineri mai eram
R: ...
Doamne tineri mai eram
Cand fugeam din Rai pe geam
Să-nvățăm şi noi poveşti
Cu păcate îngereşti
Doamne tineri mai eram
Şi ne troieneau prin vis
Flori din mărul interzis
Doamne tineri mai eram BIS 3x

82. Frunze

Ștefan Hrușcă. Versuri: Radu Stanca

Fluierat (intro, interludiu, postludiu):

```
Dm
Nu mă-ntreba nimic în noaptea asta
                                      A
Nici cât e ceasul, nici ce gânduri am
     A7
Mai bine lasă-mă să-nchid fereastra
  Bb                              A
Să nu văd frunzele cum cad din ram

   Dm
Fă focul și preumblă-te prin casă
                                 A
Fără să spui nimic, niciun cuvânt
       A7
Vreau să mă simt la tine ca acasă
   Bb                              A
Să nu văd frunzele cum zboară-n vânt,
       A7    Dm    D
Cum zboară-n vânt

   Bb D7                    Gm
Iubito, în noaptea asta împărătească
   A7                   Dm
Numai tăcerea las-o să vorbească
(2x)
```

//Interludiu

Învăluită-n straie de culcare
Așază-mi-te-alăturea c-un ghem
Și deapănă mereu, fără-ncetare
Să n-aud frunzele sub pași cum gem

Ferește-mă în preajma ta de vasta
Urgie-a toamnei care bântuie
Și nu mă întreba în noaptea asta
De ce mă înspăimântă frunzele,
Frunzele

Iubito, în noaptea asta împărătească
Numai tăcerea las-o să vorbească
(2x)

//Postludiu

83. Umbra

Nicu Alifantis

Intro:
Em C / D G B7
Em C / B7 Em

Em   C
E umbra aceasta pe care
D   G B7
O semeni în sufletul meu
Em   C
Cu milă şi tristă mirare
D   G
Voi duce-o cu mine mereu
B   B7   Em
Voi duce-o cu mine mereu

Și-apoi într-o zi oarecare,
În care-mi va fi cel mai greu
Voi pune-o în vechi calendare,
Duminica trupului meu,
Duminica trupului meu.

Refren 2 ori
D   G
Fiori prin mine umblă,
D   G
Și nu am trebuintă,
B   Em
Te rog pe tine umbră
B7   Em
Să redevii ființă

Flămând de iubirea întreagă
Pe vremi cu amurg mohorât
Când zorile noaptea-şi dezleagă
Mă satur cu-o umbră şi-atât,
Mă satur cu-o umbră şi-atât

Și sufletul meu te mai roagă
Magnetic catarg doborât
Tu umbră tăcută şi dragă
Aşează-ți fularul la gât,
Aşează-ți fularul la gât,

Refren 2 ori

O umbră se-nchide în mine,
O umbră prin mine trecu,
I-atâta de rău că e bine,
I-atât de mult dacă e nu
I-atat de mult dacă e nu.

Bacovia-și iese din sine
Și râde în “a” şi în “u”
O umbră în viață mă ține
Și umbra aceea eşti tu
Și umbra aceea eşti tu

Refren 2 ori

84. Balada blondelor iubiri

Nicu Alifantis

G
Prea multe păsări cardinale
Între iluzii se rotesc
Contaminând cu ascensoare
Misterul nostru pământesc.

D
Îmbătrânim de fericire
F# G
Într-o mansarda fără flori
C D G
Lăsând păpuşi fără adresă
Db D D7
Pentru serbările din zori.

Refren:
G C G
E frumos, e prea frumos la tine-n suflet
G C G
E târziu, e prea târziu la mine-n gând
G C G
Împărtăşim, împărtăşim aceeaşi taină
Db D G
Dar nu se ştie, nu se ştie până când.

Visăm frumos aceeaşi moară
Ascunsă-n tragicul decor
Si măcinăm aceleaăi lacrimi
Când dau părinţii telefon.

Suntem lucizi până la sânge,
Nedespărțiți până la cer
Şi nici nu stiu după iubire
Ce se cuvine să-ti mai cer.

(Refren)

Cuvintele îsi pierd căldura
Într-un sărut de protocol
Şi tot mai vinovate păsări
Dau eşafoadelor ocol.

Sub fruntea mea se face noapte
În ochii tăi se face zi
Şi renunțăm să mai cunoaştem
Ce stele ne-ar putea păzi.

(Refren)

85. Cântec (Țara noastră)

Nicu Alifantis

C/G   G
Țara noastră-i țara noastră
            C/G
Dulce pajişte albastră
                     G
Aripă sculptată-n dor
           C/G
De lumina ochilor
(2 ori)

Am   E
Dacă-i dor nu-l stingi cu apă
Am   E
Dacă-i timp nu-l poți întrece
Am   E
Dacă-i gând nu-l poți străbate
E7   Am
Noi suntem români
E7   Am
Noi suntem români

Noi suntem români ca brazii
Noi suntem români ca grâul
Noi suntem români ca focul
Noi suntem români

Țara noastră e a noastră
Vârf de jale si de dor
Dulce arsiță albastră
Ca lumina ochilor

Țara noastră-i țara noastră
Dulce pajişte albastră
Aripă sculptată-n dor
De lumina ochilor

86. Ce bine ca esti

Nicu Alifantis

Du-mă-n fericire sus
Izbeşte-mi tâmpla de stele până când
Lumea mea prelungă şi-n nesfârşire
Se face coloană sau altceva
Mult mai înalt şi mult mai curând
Mult mai înalt şi mult mai curând

Ce bine ca eşti, ce mirare că sunt
Două cântece diferite, lovindu-se, amestecându-se
Două culori ce nu s-au văzut niciodată

```
   G                  D7
Una foarte jos, întoarsă spre pământ
       G      F#          E     E7
Una foarte sus, aproape ruptă
     Am        D7
În înfrigurata, neasemuita luptă
     G                   B7
A minunii că eşti, a-ntâmplării că sunt
```

87. Emoie de toamnă

Nicu Alifantis

Am   Dm7
A venit, a venit toamna
G7   C7M
Acoperă-mi inima cu ceva
F7M   Dm
Cu umbra unui copac sau mai bine,
E   Am
Sau mai bine cu umbra ta

Am   Dm7
Mă tem ca n-am să te mai văd uneori,
G7   C7M
Ca au să-mi crească aripi ascuțite pân-la nori,
F7M   Dm
C-ai să te-ascunzi într-un ochi străin
E   Am
şi el o să se-nchidă cu-o frunză de pelin

Am   Dm7
şi-atunci mă apropii de pietre şi tac,
G7   C7M
Iau cuvintele şi le înec în mare
F7M   Dm7
şuiera luna şi-o răsar şi-o prefac
E   Am
Într-o dragoste mare

88. Pe pământ idioţii

Nicu Alifantis

```
G            C   D    G
“Pe pământ idioâii au arme,
             C  D    G
 Ei cu ele pot face orice.
                C       D
 Pe Pămant bunul simţ dacă doarme,
 G              G*          Em
 În zadar întreba-veţi de ce,
 Am            D       G
 Pe pământ idioţii au arme.
```

Cel mai greu se procură… o pâine,
Cel mai lesne iţi iei… revolver,
Şi John Lennon murind ca un câine,
Ne mai cântă un cântec din cer,
Cel mai greu se procură… o pâine.

Dintr-un Beatles rămâne… o chitară,
Pieptul lui portativ… împuşcat,
Generaţia noastră omoară
Şi ce clopote mamii îi bat,
Dintr-un Beatles rămane-o chitară.

Tot prostia câştigă în toate,
Totul în jur se falsifică, tot,
Moartea ne e vândută în rate,
În reviste ce râd idiot,
Tot prostia câştiga în toate.

Frate Lennon, rentabilă, rentabilă moarte,
Tu pe gâde-l chemai dinadins,
Dacă în lume au fost şapte arte,
Jumătate dintr-una s-a stins,
Frate Lennon… rentabilă moarte.

Contra lumii de sârme… ghimpate,
Contra marilor regi… de nimic,
Şi a forţei ce-n lanţuri se zbate,
O chitară-mpuşcată ridic,
Contra lumii de sârme ghimpate.

Idioţii drapaţi sunt în arme,
Ne vânează, mereu, mai atent,
Dacă lumea-i credulă şi doarme,
Vom ajunge pe mâini de sergent,
Idioţii rapaţi sunt în arme.

O soluţie, totuşi, mai caut,
Când pe rănile marelui… marelui John,
Când nu cântă bolnav ca pe flaut,
Revanşard şi uimit monoton,
O soluţie, totuşi, mai caut

89. Piața Română #9

Nicu Alifantis

Am
Desene frumoase stau pe pereți
G
Şi am şi-o pisică cu nouă vieți
Am
Ea-i mai mult plecată, e-adevarat
G
Şi-acasa când stă, stă mai mult
sub pat.

C Am
Uşa e veche, broasca-i nouă
G
Piața Romană Nr.9.

Em Am
Într-un colț e-o chitară desigur
D G
Şi-un ceas ce se căzneste să bată
Am D
Afară e vânt, ferestrele sunt
G D
Tăiate din aceeaşi bucată.

Am
E destul de mică camera mea
G
Dar încap toti prietenii mei în ea
Am
Stau în picioare se asează pe jos
G
În rest sunt cuminți şi vorbesc
frumos.

C Am
Asa că vino sus dacă plouă
G
Piața Romană Nr.9.

90. Rar

Nicu Alifantis

```
Intro:
Am
Singur, singur, singur, singur
             Dm
Într-un han, departe
G7            C
Doarme şi hangiul,
             E7
Străzile-s deşarte,
         Am
Singur, singur
```

Refren: Riff A C Am Dm E E7

Plouă, plouă, plouă, plouă
Vreme de beţie,
Şi s-asculţi, s-asculţi pustiul
Ce melancolie,
Plouă, plouă

Nimeni, nimeni, nimeni, nimeni,
Cu atât mai bine,
Şi de-atâta, de-atâta vreme
Nu ştie de mine
Nimeni, nimeni

Singur, singur, singur, singur
Într-un han, departe
Doarme şi hangiul,
Străzile-s deşarte,
Singur, singur

91. Floare de colț

Ducu Bertz

Am E Am
Vis de-argint şi de petale
G C
Cuibul tău e sus pe creste
F G C
Raza ta-mi coboară-n cale
E Am
Mai frumos ca-ntr-o poveste
F G C
Raza ta-mi coboară-n cale
E Am
Mai frumos ca-ntr-o poveste

Refren 2 ori:
Dm Am
Tu floare de colț
E Am
Minune sub bolți
Dm Am
Fragedă stea
E Am
Iubita mea

Floare ninsă-n vârf de stâncă
Mai presus de dor şi stele
Cine oare să te-ajungă
Numai dorurile mele
Cine oare să te-ajungă
Numai dorurile mele
Refren 2 ori

Floare de lumina vie
Zâmbet cald de dimineață
Te aştept de-o vesnicie
Te-ntâlnesc odată-n viață
Te aştept de-o vesnicie
Te-ntâlnesc odată-n viață
Refren 2 ori

92. Iertările

Ducu Bertzi

Capo II

Am   Dm   Am
Ai să mă ierți de tot ce mi se-
ntâmplă
Dm   F   E
Că ochii mei sunt când senini,
când verzi
Am   Dm   Am
Că port noroi sau port ninsori pe
tâmplă
Dm   E   Am
Ai să mă ierți, altfel ai să mă
pierzi

Văd lumea prin lunete măritoare
Şi văd grădini cu arme mari de
foc
Sub mâna mea deja planeta
moare
Şi în urechi am continentul rock

Refren:
       F   C
Ai să mă ierți în fiecare noapte
Dm   E
Şi-am să te mint în fiecare zi
       F   C
Şi cât putea-va sufletul să rabde
Dm   E   Am
Cu cât îți voi greşi, te voi iubi

Ai să mă ierți că sunt labilitate
Că trec peste extreme fulgerând
Ai să mă ierți, prea blânda mea,
de toate
Eu sunt nemuritorul tău de rând

Ai să ma ierți că nu pot fără tine
Şi dacă n-ai să poți si n-ai să poți
Mie pierzându-te-mi va fi mai
bine
Eu tristul cel mai liber dintre toți

(Refren)

Şi cum se-ntâmplă moartea să le
spele
Pe toate-nobilându-le fictiv
Ai să te-apleci asupra morții mele
Şi tot ai să mă ierți definitiv

(Refren)

93. Omu' pădurii

Ducu Bertzi

D
Fost-am omul pădurii,
G D
Fost-am omul pădurii.
D
Si nu m-or mâncat lupii,
A D
şi nu m-or mâncat lupii.

Ref:

D G
Hai țurai şi țurai,
D A
Hai țurai şi țurai,
D G
Hai țurai şi țurai,
D A D
Hai țurai şi țurai.

Că nici lupii nu-s nebuni
Să mănânce oameni buni.

Coborâi din deal în vale
Mă-ntâlnii cu doru-n cale.

Doru' prinde-a mă-ntreba:
Doru' ți-i de cineva?

Eu la dor am prins a-i spune:
Măi dorule, măi nebune!

Mai văzut-ai om frumos
Să nu fie păcătos?

Mai vazut-ai om de treabă
Să nu-i fie lumea dragă?

Fost-am omul pădurii
Şi nu m-or mâncat lupii.

94. Şi de-ar fi

Ducu Bertzi

```
Am                E   Am              E
1.Îmi aduc aminte, de-o poveste veche
   Am              E     Am
  Cu iubirea noastră, mai ştii cum a fost?
  Hai, întinde-mi mâna să fim iar pereche
  Depărtarea asta nu mai are rost.

                 Dm        Am  Dm          Am
            R: Între două zile nu-i decât o noapte
                 Dm                E
               Orologiul bate miezul nopţii rar
               Te visez frumoasă, tristă şi departe
               Unde să te caut să te găsesc iar?
                  Am        E         Am        Dm
               Şi de-ar fi, când va fi iar duminică-ntr-o zi
                   Am           E
               Tu să te gândeşti la mine
               Nopţi la rând port în gând, chipul tău şi ora când
               Am să ma întorc la tine.

2. Ochii tăi mi-acopăr de departe steaua
   Când în ei mai caut singur adăpost
   Înfioară noaptea rătăcind perdeaua
   Trec la rând duminici fără nici un rost.

3. Gândul meu întoarce amintiri uitate
   Hai înspre duminici să plecăm în doi
   Va veni şi ziua cea dintâi din toate
   Inventată parcă numai pentru noi.
```

95. Săracă inima me'

Ducu Bertzi

Am
Da-i săracă irima me,
Dm Am
Sarăcă irima me
Dm Am
Fost-am la doftor cu e,
E Am
Fost-am la doftor cu e,

Refren (se repeta dupa fiecare strofa):

Dm Am
Hai, hai, irimă hai,
E Am
La multe rele mă dai
Dm Am
Hai, hai, irimă hai,
E Am
Pe din gios pe după rai

La doftor şi la potică
La doftor şi la potică
şi mi-o zâs ca n-am nimică
şi mi-o zâs ca n-am nimică

Poticarăşu mi-o zâs
Poticarăşu mi-o zâs
Leacuri la irimă nu-s
Leacuri la irimă nu-s

La irimă este-un leac
La irimă este-un leac
Cetera şi omul drag
Cetera şi omul drag

La irimă este-un ţâfru
La irimă este-un ţâfru
Cetera şi omul mândru
Cetera şi omul mândru

Măi pretine eu şi tu
Măi pretine eu şi tu
şi-o ha de-om vede raiu
şi-o ha de-om vede raiu

şii raiule sănătos
şii raiule sănătos
Noi om mer mai pe din gios
Noi om mer mai pe din gios

şii raiule cu plăcere
şii raiule cu plăcere
Noi mai pe din gios om mere
Noi mai pe din gios om mere

96. Dealul cu dor

Mircea Baniciu

C G
Frătioare vânt, tu, frate
Am G
Ce baţi veacul fără moarte,
C G
Ia-mi secunda ce mă ţine,
Am G
Fără moarte şi pe mine.

C G
Ziua, dorul mă omoară,
Am G
Greu ca pietrele de moară,
C G
Iară moartea mă învie
Am G
Cu flori mari de insomnie.

Refren:
C G
Hai, dă-mi calul să ajung
Am G
Unde-am fost odată prunc,
C G
Să beau apă de băut
Am G
Unde maica m-a născut,

C G
Numai vreo trei zile
Am G
Să mă duc şi-apoi,
C G
Voi veni la tine
Am G C
Frate, înapoi.

C G
Doru-n mine taie lemne
Am G
Şi mereu îmi face semne
C G
Să urc iarăşi la pridvoare
Am G
Şi să-l bat în geam c-o floare,

C G
Să arunc doar o privire
Am G
Unde taică-meu ca mire
C G
A pus mâna pe himeră
Am G
Cu lumea la butonieră.

Refren:

97. Nu-i lumină nicări

A   A   E   D
Nu-i lumină nicări,
A   E   E   A
Or murit tăți oamenii,
A   D   E   A
Numai la mândruta me',
A   D   E   A
Arde lampa ca şi-o ste'.

Şi-atâtă m-oi duce-noapte,
Până m-oi 'tâlni cu moarte,
Să mă puie-n copârşeu,
La un loc cu Dumnezeu.

Copârşeu din scânduri late,
Unde moartea nu străbate,
Copârşeu din scânduri ude,
Unde moartea nu pătrunde.

98. Înmormântarea lui Ştefan

Cu un dangăt plin de jale,
Mii de clopote dau veste:
Ştefan Vodă al Moldovei
Ştefan Vodă nu mai este.

Dar pe unde trece acuma,
În măreața zi de vară
Este Ştefan ce străbate
Cel din urmă drum prin țară.

Tristă-i Mănăstirea Putna,
Porţile-i deschise aşteaptă,
Strălucit convoi ce vine
Şi-nspre ele-ncet se-ndreaptă.

Plânge dealul, plânge valea,
Plâng pădurile bătrâne,
Şi poporu-n hohot plânge
- Cui ne laşi pe noi, stăpâne?…

- Eu vă las în grija mare
A lui Dumnezeu cel sfânt,
Să stați strajă la hotare,
Să păziți acest pământ.

Şi de veți vedea că vine
Vreun duşman nesăbuit,
Să strigați atunci la mine
Şi-oi sări şi din mormânt!

Toți copiii României
Sunt din vița lui Traian
Şi în fiecare suflet
Se mai naşte un Ştefan.

99. Trei culori

Străine pofte n-au răpit
Când via dulce, când ogorul,
dar nimeni nu a izbutit
Din piept să smulgă tricolorul,

Fusese vremea mult prea cruntă,
Şi-atât ne-a ars de dânsul dorul,
Că azi ne strângem şi la nuntă
Şi la botez cu tricolorul.

R: Trei culori şi-o singură iubire
Românească,
Trei culori şi-o singură vorbire
Românească!
Trei culori şi-o singură credință
Românească,
Trei culori şi-o singură ființă
Românească!

Atât de minunat scânteie,
De crezi că pe bolți albastre
L-a rupt Hristos din curcubee
Şi l-a dat românimii noastre.

E cald sub el ca sub o rană
Ce-a chinuit Mântuitorul,
E cald în țara cea ştefană,
Ne încălzeşte tricolorul.

R:

Străine pofte ne-au răpit
Când via dulce, când ogorul,
Dar nimeni nu a izbutit
Din piept să smulgă tricolorul.

Sub a lui pânză cu dreptatea
Mai strâns unească-se poporul,
Sus, cât mai sus românitatea,
Sus inima şi tricolorul.
R:

100. Luptători de frunte

Noi suntem cei chemați să apărăm
Munții noştri cei frumoşi. bis.

Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viță de eroi, de bravi, de bravi eroi.
Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viță de eroi.

Din tara Moților noi am venit,
Unde Iancu a trăit. bis

Unde-au fost traşi pe roată de duşmani,
Horea, Cloşca si Crişan bis

Nu vom ceda o palmă de pământ,
Chiar de vom intra-n mormânt. bis

101. Tu, Ardeal

Refren:
Tu Ardeal, tu Ardeal, îți suntem oșteni
Templu sfânt templu sfânt, munții Apuseni
1. Că tu ne ești vatră și din piatră-n piatră
E tăria unui neam de moți,
Asta-i țara noastră, noi nu stăm în gazdă
Horea nostru-i risipit pe roți
Refren:
2. Ne-au furat barbarii, ne-au căznit mai marii,
Dar avem în piepturi șapte vieți.
Ne vibrează-n sânge, pân' la Putna plânge,
Clopotul ce bate la Râmeți
Refren:
3. Nu vreau răzbunare, dar atât ne doare,
Că se pierde amintirea-n val.
Doamne dă-i tărie, unei mâini să scrie,
Biblia bătrânului Ardeal.
Refren:
4. Râuri cresc purtate, tari ce nu sunt toate
Dar veni-vor și mai bune vești
Pentru toți românii care-și sunt stăpânii
Soarele răsare-n București
Refren:
5. Unde-i Avram Iancu, să mai frângă rangul,
Celor ce Ardealul vor pustiu.
Iată că răsare, Iancu din oricare,
E-n puterea fiecărui fiu.
Refren:
6. Pentru această țară, poate să și moară,
Fiecare dintre noi râzând.
Restul e dorință, e îngăduință,
Și să fie pace pe pământ.
Refren:
7.Nu uitați aceasta, dreaptă ne e brazda,
Ce-am lucrat cu ale noastre mâini
Fiecare munte știe aici să cânte,
Imnul „Deșteptați-vă români".
Refren X2 :

Cuprins: